

Úřední věstník

Evropské unie

C 189

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 66

30. května 2023

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2023/C 189/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2023/C 189/02 Věc C-699/21, E. D. L. (Důvod odmítnutí na základě onemocnění): Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. dubna 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte costituzionale – Itálie) – Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného na E. D. L. („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkací rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Článek 1 odst. 3 – Článek 23 odst. 4 – Postupy předávání mezi členskými státy – Důvody pro odmítnutí výkonu – Článek 4 odst. 3 SEU – Povinnost loajální spolupráce – Odklad výkonu evropského zatýkacího rozkazu – Článek 4 Listiny základních práv Evropské unie – Zákaz nelidského či ponižujícího zacházení – Vážné, chronické a potenciálně nevyléčitelné onemocnění – Vážné ohrožení zdraví osoby dotčené evropským zatýkacím rozkazem“) 2

CS

2023/C 189/03	Věc C-1/23 PPU, Afrin: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. dubna 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgique) – X, Y, A, zákonně zastupovaný X a Y, B, zákonně zastupovaný X a Y v. État belge („Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví – Přistěhovalecká politika – Směrnice 2003/86/ES – Právo na sloučení rodiny – Článek 5 odst. 1 – Podání žádosti o vstup a pobyt za účelem uplatnění práva na sloučení rodiny – Právní úprava členského státu, stanovící povinnost pro rodinné příslušníky osoby usilující o sloučení rodiny podat žádost výhradně na příslušném diplomatickém zastoupení tohoto členského státu – Nemožnost nebo nadměrná obtížnost dostavit se na uvedené diplomatické zastoupení – Listina základních práv Evropské unie – Články 7 a 24“)	3
2023/C 189/04	Věc C-619/22, Sinda & V R: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 20. dubna 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Zemgales rajona tiesa – Lotyšsko) – SIA „Sinda & V R“ v. Rīgas domes Satiksmes departaments („Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 a článek 94 jednacího řádu Soudního dvora – Požadavek uvedení právního rámce sporu v původním řízení – Požadavek uvedení vztahu mezi ustanoveními unijního práva, jejichž výklad je požadován, a použitelnými vnitrostátními předpisy – Nedostatečná upřesnění – Zjevná nepřipustnost“)	4
2023/C 189/05	Věc C-703/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 16. listopadu 2022 – WU v. Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)	4
2023/C 189/06	Věc C-707/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 17. listopadu 2022 – Minister van Infrastructuur en Waterstaat v. AVROTROS	5
2023/C 189/07	Věc C-719/22, Openbaar Ministerie a Federale Overheidsdienst Financiën: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Antwerpen (Belgie) dne 24. listopadu 2022 – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën v. Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV	5
2023/C 189/08	Věc C-751/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. prosince 2022 Shopify Inc. proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 12. října 2022 ve věci T-222/21, Shopify v. EUIPO – Rossi a další (Shoppi)	6
2023/C 189/09	Věc C-780/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. prosince 2022 Zaun Ltd proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 19. října 2022 ve věci T-231/21, Praesidiad v. EUIPO – Zaun (Poteau)	7
2023/C 189/10	Věc C-7/23, Marvesa Rotterdam: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Belgie) dne 10. ledna 2023 – Marvesa Rotterdam NV v. Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)	7
2023/C 189/11	Věc C-42/23 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. ledna 2023 společností Mendes SA proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 30. listopadu 2022 ve věci T-678/21, Mendes v. EUIPO – Actial Farmaceutica Srl	8
2023/C 189/12	Věc C-51/23 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. února 2023 Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 22. listopadu 2022 ve věci T-640/20, Validity v. Komise	8
2023/C 189/13	Věc C-53/23, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Pitești (Rumunsko) dne 2. března 2023 – Asociația „Forumul Judecătorilor din România“ Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“ v. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României	9
2023/C 189/14	Věc C-61/23, Ekostroj: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Chaskovo (Bulharsko) dne 7. února 2023 – „Ekostroj“ EOOD v. Agencija „Patna infrastruktura“	10
2023/C 189/15	Věc C-76/23, Cobult: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Frankfurt am Main (Německo) dne 13. února 2023 – Cobult UG v. TAP Air Portugal SA	10

2023/C 189/16	Věc C-78/23, Deutsche Lufthansa: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Steinfurt (Německo) dne 14. února 2023 – UE v. Deutsche Lufthansa AG	11
2023/C 189/17	Věc C-89/23, Companhia União de Crédito Popular: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 16. února 2023 – Companhia União de Crédito Popular SARL v. Autoridade Tributária e Aduaneira	12
2023/C 189/18	Věc C-92/23: Žaloba podaná dne 17. února 2023 – Evropská komise v. Maďarsko	12
2023/C 189/19	Věc C-104/23, A GmbH & Co. KG: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 22. února 2023 – A GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt B	14
2023/C 189/20	Věc C-106/23 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2023 Patrickem Vanhoudtem proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. prosince 2022 ve věci T-490/21, Vanhoudt v. EIB	14
2023/C 189/21	Věc C-107/23 PPU, Lin: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Braşov (Rumunsko) dne 22. února 2023 – trestní řízení proti C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.	15
2023/C 189/22	Věc C-109/23, Jemerak: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Berlin (Německo) dne 23. února 2023 – GM a ON v. PR	16
2023/C 189/23	Věc C-125/23, Unedic: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Francie) dne 1. března 2023 – Association Unedic délégation AGS de Marseille v. V, W, X, Y, Z, Insolvenční správce společnosti K	17
2023/C 189/24	Věc C-126/23, Burdene: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Ordinario di Venezia (Itálie) dne 2. března 2023 – UD, QO, VU, LO, CA v. Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno	18
2023/C 189/25	Věc C-134/23, Elliniko Symvoulío gia tous Prosfuges: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulío tis Epikrateías (Řecko) dne 7. března 2023 – Somateio „Elliniko Symvoulío gia tous Prosfuges“, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi Prosfygon sto Aigaio“ v. Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asyloú	19
2023/C 189/26	Věc C-157/23, Ford Italia: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 13. března 2023 – Ford Italia SpA v. ZP, Stracciari SpA	19
2023/C 189/27	Věc C-161/23, Lireva Investments a další: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Satversmes tiesa (Lotyšsko) dne 16. března 2023 – VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc. v. Latvijas Republikas Saeima	20
2023/C 189/28	Věc C-163/23, Palognali: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di pace di Bologna (Itálie) dne 14. března 2023 – Governo Italiano v. UX	21
2023/C 189/29	Věc C-164/23, VOLÁNBUSZ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szegedi Törvényszék (Maďarsko) dne 16. března 2023 – VOLÁNBUSZ Zrt. v. Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal	22
2023/C 189/30	Věc C-166/23, Nouryon Functional Chemicals: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen) (Švédsko) dne 17. března 2023 – Naturvårdsverket v. Nouryon Functional Chemicals AB	23
2023/C 189/31	Věc C-170/23, trendtours Touristik: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Frankfurt am Main (Německo) dne 20. března 2023 – trendtours Touristik GmbH v. SH	24
2023/C 189/32	Věc C-204/23, Lufthansa Linee Aeree Germaniche a další: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 28. března 2023 – Autorità di regolazione dei trasporti v. Lufthansa Linee Aeree Germaniche a další	24

2023/C 189/33	Věc C-208/23, Martiesta: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 30. března 2023 – AX	25
2023/C 189/34	Věc C-210/23: Žaloba podaná dne 31. března 2023 – Evropská komise v. Portugalská republika . .	25
2023/C 189/35	Věc C-252/23 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. dubna 2023 European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 7. února 2023 ve věci T-81/22, Euranimi v. Komise	26
Tribunál		
2023/C 189/36	Věc T-39/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2023 – PP a další v. Parlament („Veřejná služba – Úředníci – Zdravotní krize související s pandemií covidu-19 – Rozhodnutí o povolení výkonu práce na částečný úvazek pro účely péče o rodinné příslušníky mimo místo zaměstnání – Nemožnost pracovat na dálku na plný úvazek mimo místo zaměstnání – Vada postupu před zahájením soudního řízení – Rozhodnutí, jímž bylo vyhověno žádosti o práci na částečný úvazek – Neexistence právního zájmu na podání žaloby – Nepřípustnost – Odměna – Pozastavení příspěvku za práci v zahraničí – Články 62 a 69 služebního řádu – Porušení článku 4 přílohy VII služebního řádu“)	28
2023/C 189/37	Věc T-749/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2023 – Gerhard Grund Gerüste v. EUIPO – Josef-Grund-Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie Josef Grund Gerüstbau – Starší národní obrazová ochranná známka grund – Relativní důvod neplatnosti – Neexistence nebezpečí záměny – Neexistence podobnosti označení – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	29
2023/C 189/38	Věc T-61/22: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2023 – OD v. Eurojust („Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Dočasné přeložení ve služebním zájmu – Článek 7 služebního řádu – Žádost o pomoc – Článek 24 služebního řádu – Dočasné opatření k vytvoření odstupu – Pojem „akt nepříznivě zasahující do právního postavení“ – Právo být vyslechnut – Odpovědnost“)	29
2023/C 189/39	Věc T-74/22: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2023 – Siemens v. Parlament („Veřejné zakázky – Veřejné zakázky na stavební práce – Zadávací řízení – Obnova protipožárního systému v budovách Parlamentu ve Štrasburku – Odmítnutí nabídky jednoho uchazeče a zadání zakázky jiným uchazečům – Mimosmluvní odpovědnost“)	30
2023/C 189/40	Věc T-162/22: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2023 – OQ v. Komise („Veřejná služba – Úředníci – Disciplinární řízení – Disciplinární sankce – Zbavení funkce bez snížení nároků na důchod – Článek 10 přílohy IX služebního řádu – Přiměřenost – Povinnost uvést odůvodnění“)	30
2023/C 189/41	Věc T-491/22: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2023 – Zitro International v. EUIPO – e-gaming (Emotikon s cylindrem) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie představující emotikon s cylindrem – Starší obrazová ochranná známka představující smyšlenou postavu – Relativní důvod pro zamítnutí – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	31
2023/C 189/42	Věc T-183/22: Usnesení Tribunálu ze dne 31. března 2023 – Eggers & Franke v. EUIPO – E. & J. Gallo Winery (EF) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	32
2023/C 189/43	Věc T-184/22: Usnesení Tribunálu ze dne 31. března 2023 – Eggers & Franke v. EUIPO – E. & J. Gallo Winery (E & F) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	32
2023/C 189/44	Věc T-472/22: Usnesení Tribunálu ze dne 31. března 2023 – Mocom Compounds v. EUIPO – Centemia Conseils (Near to Prime) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Slovní ochranná známka Evropské unie Near-to-Prime – Důvody absolutní neplatnosti – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)	33
2023/C 189/45	Věc T-116/23: Žaloba podaná dne 27. února 2023 – Medel a další v. Komise	33

2023/C 189/46	Věc T-142/23: Žaloba podaná dne 13. března 2023 – Swenters v. Komise	35
2023/C 189/47	Věc T-182/23: Žaloba podaná dne 8. dubna 2023 – Innovation & Entrepreneurship Business School v. EUIPO – Thinksales (Sales School Powered by IEBS)	36
2023/C 189/48	Věc T-185/23: Žaloba podaná dne 11. dubna 2023 – Insomnia v. EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA)	36
2023/C 189/49	Věc T-186/23: Žaloba podaná dne 11. dubna 2023 – Insomnia v. EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY)	37
2023/C 189/50	Věc T-188/23: Žaloba podaná dne 13. dubna 2023 – IU Internationale Hochschule v. EUIPO (IU International University of Applied Sciences)	38
2023/C 189/51	Věc T-189/23: Žaloba podaná dne 13. dubna 2023 – The Mochi Ice Cream Company v. EUIPO (my mochi)	38
2023/C 189/52	Věc T-192/23: Žaloba podaná dne 14. dubna 2023 – Peikko Group v. EUIPO – Anstar (Tvar kovových nosníků pro stavbu)	39
2023/C 189/53	Věc T-193/23: Žaloba podaná dne 13. dubna 2023 – MegaFon v. Rada	40
2023/C 189/54	Věc T-194/23: Žaloba podaná dne 16. dubna 2023 – Fractal Analytics v. EUIPO – Fractalia Remote Systems (FRACTALIA)	41
2023/C 189/55	Věc T-201/23: Žaloba podaná dne 17. dubna 2023 – CRA v. Rada	41
2023/C 189/56	Věc T-203/23: Žaloba podaná dne 19. dubna 2023 – Studiocanal v. EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)	42
2023/C 189/57	Věc T-204/23: Žaloba podaná dne 19. dubna 2023 – Studiocanal v. EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)	43

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2023/C 189/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 179, 22.5.2023

Dřívější publikace

Úř. věst. C 173, 15.5.2023

Úř. věst. C 164, 8.5.2023

Úř. věst. C 155, 2.5.2023

Úř. věst. C 134, 17.4.2023

Úř. věst. C 127, 11.4.2023

Úř. věst. C 121, 3.4.2023

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. dubna 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte costituzionale – Itálie) – Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného na E. D. L.

(Věc C-699/21 ⁽¹⁾, E. D. L. (Důvod odmítnutí na základě onemocnění))

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkací rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Článek 1 odst. 3 – Článek 23 odst. 4 – Postupy předávání mezi členskými státy – Důvody pro odmítnutí výkonu – Článek 4 odst. 3 SEU – Povinnost loajální spolupráce – Odklad výkonu evropského zatýkacího rozkazu – Článek 4 Listiny základních práv Evropské unie – Zákaz nelidského či ponižujícího zacházení – Vážné, chronické a potenciálně nevyléčitelné onemocnění – Vážné ohrožení zdraví osoby dotčené evropským zatýkacím rozkazem“)

(2023/C 189/02)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte costituzionale

Účastníci původního řízení

Žalobce: E. D. L.

za účasti: Presidente del Consiglio dei Ministri

Výrok

Článek 1 odst. 3 a čl. 23 odst. 4 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, ve spojení s článkem 4 Listiny základních práv Evropské unie,

musí být vykládány v tom smyslu, že

- existují-li oprávněné důvody se domnívat, že předání vyžádané osoby v rámci výkonu evropského zatýkacího rozkazu může zjevně ohrozit její zdraví, může vykonávající justiční orgán výjimečně toto předání dočasně odložit;
- pokud má vykonávající justiční orgán, který má rozhodnout o předání vážně nemocné vyžádané osoby v rámci výkonu evropského zatýkacího rozkazu, za to, že existují závažné a prokazatelné důvody domnívat se, že toto předání by tuto osobu vystavilo skutečnému nebezpečí podstatného zkrácení délky života nebo rychlého, podstatného a nenapravitelného zhoršení zdravotního stavu, musí tento orgán uvedené předání odložit a požádat vystavující justiční orgán o poskytnutí veškerých informací o podmínkách, za jakých má být uvedená osoba stíhána nebo držena, jakož i možnostech přizpůsobit tyto podmínky jejímu zdravotnímu stavu v zájmu zabránění realizace takového nebezpečí;

- pokud se s ohledem na informace poskytnuté vystavujícím justičním orgánem, jakož i na všechny další informace, které má vykonávající justiční orgán k dispozici, jeví, že toto nebezpečí nelze v přiměřené lhůtě vyloučit, musí posledně uvedený orgán výkon evropského zatýkacího rozkazu odmítnout. Naproti tomu lze-li uvedené nebezpečí v takové lhůtě vyloučit, musí být s vystavujícím justičním orgánem dohodnuto nové datum předání.

(¹) Úř. věst. C 73, 14.2.2022.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. dubna 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgie) – X, Y, A, zákonně zastupovaný X a Y, B, zákonně zastupovaný X a Y v. État belge

(Věc C-1/23 PPU (¹), Afrin (²))

(„Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví – Přistěhovalecká politika – Směrnice 2003/86/ES – Právo na sloučení rodiny – Článek 5 odst. 1 – Podání žádosti o vstup a pobyt za účelem uplatnění práva na sloučení rodiny – Právní úprava členského státu, stanovící povinnost pro rodinné příslušníky osoby usilující o sloučení rodiny podat žádost výhradně na příslušném diplomatickém zastoupení tohoto členského státu – Nemožnost nebo nadměrná obtížnost dostavit se na uvedené diplomatické zastoupení – Listina základních práv Evropské unie – Články 7 a 24“)

(2023/C 189/03)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobci: X, Y, A, zákonně zastupovaný X a Y, B, zákonně zastupovaný X a Y

Žalovaný: État belge

Výrok

Článek 5 odst. 1 směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny ve spojení s článkem 7 a čl. 24 odst. 2 a 3 Listiny základních práv Evropské unie,

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání vnitrostátní právní úpravě, která pro účely podání žádosti o vstup a pobyt z důvodu sloučení rodiny požaduje, aby se rodinní příslušníci osoby usilující o sloučení rodiny, zejména uznaného uprchlíka, osobně dostavili na diplomatické nebo konzulární zastoupení členského státu příslušné podle místa jejich bydliště nebo pobytu v zahraničí, a to i v situaci, kdy je pro ně nemožné nebo nadměrně obtížné dostavit se na toto zastoupení, aniž je dotčena možnost tohoto členského státu požadovat osobní přítomnost těchto členů v pozdější fázi řízení o žádosti o sloučení rodiny.

(¹) Úř. věst. C 104, 20.3.2023.

(²) Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 20. dubna 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Zemgales rajona tiesa – Lotyšsko) – SIA „Sinda & V R“ v. Rīgas domes Satiksmes departaments

(Věc C-619/22 ⁽¹⁾, Sinda & V R)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 a článek 94 jednacího řádu Soudního dvora – Požadavek uvedení právního rámce sporu v původním řízení – Požadavek uvedení vztahu mezi ustanoveními unijního práva, jejichž výklad je požadován, a použitelnými vnitrostátními předpisy – Nedostatečná upřesnění – Zjevná nepřipustnost“)

(2023/C 189/04)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Zemgales rajona tiesa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SIA „Sinda & V R“

Žalovaný: Rīgas domes Satiksmes departaments

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Zemgales rajona tiesa (okresní soud v Zemgalsku, Lotyšsko) ze dne 20. září 2022 je zjevně nepřipustná.

⁽¹⁾ Datum doručení: 27.9.2022.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 16. listopadu 2022 – WU v. Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

(Věc C-703/22)

(2023/C 189/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: WU

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

Předběžné otázky

- 1) Musí být bod 6.4 přílohy III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ⁽¹⁾ ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (dále jen „směrnice“), zejména stanovený rozsah horizontálního zorného pole obou očí alespoň 160°, vykládán ve světle zásady proporcionality v tom smyslu, že i osoba, která z lékařského hlediska této normě nevyhovuje, je však podle názoru různých znalců v oboru lékařství přesto skutečně způsobilá řídit nákladní vozidlo, může tuto normu splnit?
- 2) V případě záporné odpovědi na tuto otázku, existuje pak v rámci směrnice o řidičských průkazech prostor pro přezkum proporcionality v konkrétním případě, ačkoliv ustanovení bodu 6.4 přílohy III směrnice nestanoví možnost učinit v takovýchto případech výjimku?

- 3) Je-li tomu tak, jaké skutečnosti mohou hrát roli při posouzení otázky, zda se lze odchýlit od rozsahu zorného pole ve smyslu bodu 6.4 přílohy III směrnice v konkrétním případě?

(¹) Úř. věst. 2006, L 403, s. 18. (dále také „směrnice o řidičských průkazech“).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 17. listopadu 2022 – Minister van Infrastructuur en Waterstaat v. AVROTROS

(Věc C-707/22)

(2023/C 189/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

Žalovaný: AVROTROS

Další účastníci řízení: Bestuur van de Luchtverkeersleiding Nederland, Royal Schiphol Group NV/Schiphol Nederland BV

Předběžné otázky

- 1) a) Co se rozumí „údaji o událostech“ a „přiměřenou ochranou důvěrnosti“ ve smyslu čl. 15 odst. 1 nařízení č. 376/2014 (¹) a ve světle svobody projevu a informací zakotvené v článku 11 Listiny a v článku 10 EÚLP?
- b) Patří souhrnné informace mezi „údaje o událostech“ ve smyslu čl. 15 odst. 1 nařízení č. 376/2014.
- 2) a) Musí být čl. 15 odst. 1 nařízení č. 376/2014 ve světle svobody projevu a informací zakotvené v článku 11 Listiny a v článku 10 EÚLP vykládán v tom smyslu, že je slučitelný s takovou vnitrostátní právní úpravou, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle které nelze zpřístupnit vůbec žádnou informaci týkající se nahlášených událostí?
- b) Platí to rovněž pro souhrnné údaje nebo ohlášené události?
- 3) V případě záporné odpovědi na otázky 2a a 2b: Může příslušný vnitrostátní orgán použít obecnou vnitrostátní právní úpravu zpřístupňování informací, podle které se informace neposkytnou, pokud zájem na jejich poskytnutí nepřeváží nad zájmy, které souvisí například se vztahy k jiným státům a mezinárodním organizacím, inspekci, kontrolou a dozorem ze strany státních orgánů, respektováním soukromí a zamezením nepřiměřeného zvýhodnění nebo znevýhodnění fyzických nebo právnických osob?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 376/2014 ze dne 3. dubna 2014 o hlášení událostí v civilním letectví, analýze těchto hlášení a navazujících opatřeních a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 a zrušení směrnic Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES, nařízení Komise (ES) č. 1321/2007 a nařízení Komise (ES) č. 1330/2007 (Úř. věst. 2014, L 122, s. 18).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Antwerpen (Belgie) dne 24. listopadu 2022 – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën v. Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV

(Věc C-719/22, Openbaar Ministerie a Federale Overheidsdienst Financiën)

(2023/C 189/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Účastníci řízení podávající opravný prostředek: Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku: Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV

Předběžná otázka

Jsou nařízení č. 1071/2012 ⁽¹⁾ a prováděcí nařízení č. 430/2013 ⁽²⁾ v rozporu s články 1, 5, 6 a 9 základního nařízení č. 1225/2009 ⁽³⁾ v rozsahu, v němž ukládají antidumpingové clo z dovozu příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z litiny s kuličkovým grafitem se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky, pokud tyto výrobky nebyly v podnětu k zahájení antidumpingového řízení ani v oznámení o zahájení antidumpingového opatření označeny jako dotčený výrobek a nebyly předloženy žádné důkazy o dumpingu, újmě a příčinné souvislosti, a Evropská komise nijak nezkoumala běžnou hodnotu výrobku, jeho vývozní cenu, možné dumpingové rozpětí, možnou újmu, rozsah újmy, vliv dalších známých faktorů na újmu, příčinnou souvislost mezi dumpingem a újmou a potřebu uložit v zájmu Unie antidumpingové clo na tyto výrobky (příslušenství (fitinky) pro trouby nebo trubky z litiny s kuličkovým grafitem se závitem)?

- (¹) Nařízení Komise (EU) č. 1071/2012 ze dne 14. listopadu 2012, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky a Thajska (Úř. věst. 2012, L 318, s. 10).
- (²) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 430/2013 ze dne 13. května 2013 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky a Thajska, o konečném výběru prozatímního cla uloženého z tohoto dovozu a o ukončení řízení s ohledem na Indonésii (Úř. věst. 2013, L 129, s. 1).
- (³) Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51).

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. prosince 2022 Shopify Inc. proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 12. října 2022 ve věci T-222/21, Shopify v. EUIPO – Rossi a další (Shoppi)

(Věc C-751/22 P)

(2023/C 189/08)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Shopify Inc. (zástupci: S. Völker a M. Pemsel, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Massimo Carlo Alberto Rossi, Salvatore Vacante and Shoppi Ltd.

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. února 2021 (věc R 785/2020-2) (napadené rozhodnutí);
- uložil EUIPO a vedlejším účastníkům náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka jediný důvod vycházející z porušení čl. 53 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ⁽¹⁾ ve znění nařízení (EU) 2015/2424 ⁽²⁾ ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení.

Navrhovatelka předkládá následující argumenty.

Tribunál nezohlednil důkazy ohledně zvýšené rozlišovací způsobilosti předložené navrhovatelkou pro Spojené království z důvodu, že napadené rozhodnutí bylo vydáno po skončení přechodného období stanoveného v článku 127 Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii⁽³⁾. Tribunál konstatoval, že navrhovatelka musí být schopna zakázat užívání uvedené ochranné známky nejen ke dni podání přihlášky, ale rovněž ke dni vydání rozhodnutí odvolacího senátu. Tribunál v podstatě rozhodl, že podmínky relativního důvodu pro zamítnutí zápisu v rámci řízení o prohlášení neplatnosti musí existovat ke dni podání přihlášky nebo ke dni vzniku přednostního práva zpochybněné ochranné známky a ke dni rozhodnutí EUIPO (tj. zrušovacího oddělení nebo odvolacího senátu).

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424 ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství a nařízení Komise (ES) č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2869/95 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (Úř. věst. 2015, L 341, s. 21).

⁽³⁾ Úř. věst. 2020, L 29, s. 7.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. prosince 2022 Zaun Ltd proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 19. října 2022 ve věci T-231/21, Praesidiad v. EUIPO – Zaun (Poteau)

(Věc C-780/22 P)

(2023/C 189/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Zaun Ltd (zástupci: C. Weber, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Praesidiad Holding

Usnesením ze dne 17. dubna 2023 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek není přijatelný a společnost Zaun Ltd ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Belgie) dne 10. ledna 2023 – Marvesa Rotterdam NV v. Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)

(Věc C-7/23, Marvesa Rotterdam)

(2023/C 189/10)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Marvesa Rotterdam NV

Žalovaná: Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)

Předběžné otázky

- 1) Musí být část I přílohy rozhodnutí 2002/994/ES⁽¹⁾ o některých ochranných opatřeních, pokud jde o produkty živočišného původu dovážené z Číny, ve znění prováděcího rozhodnutí (EU) 2015/1068⁽²⁾, kterým se mění rozhodnutí 2002/994/ES o některých ochranných opatřeních, pokud jde o produkty živočišného původu dovážené z Číny, vykládána v tom smyslu, že výraz „produkty rybolovu“ zahrnuje jak produkty určené k lidské spotřebě, tak i produkty určené k výživě zvířat a že tedy lze rybí olej určený jako krmivo pro zvířata považovat za „produkt rybolovu“ ve smyslu výše uvedené přílohy?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, porušuje část I přílohy rozhodnutí 2002/994/ES o některých ochranných opatřeních, pokud jde o produkty živočišného původu dovážené z Číny, ve znění prováděcího rozhodnutí (EU) 2015/1068, kterým se mění rozhodnutí 2002/994/ES o některých ochranných opatřeních, pokud jde o produkty živočišného původu dovážené z Číny, článek 22 odst. 1 směrnice Rady 97/78/ES⁽³⁾ ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství, případně ve spojení se článkem 1 protokolu (č. 2) k SFEU o používání zásad subsidiarity a proporcionality, tím, že produkty rybolovu určené k lidské spotřebě a pocházející z Číny jsou vyňaty ze zákazu dovozu podle článku 2 výše uvedeného rozhodnutí 2002/994/ES, zatímco produkty rybolovu určené jako krmivo pro zvířata tomuto zákazu dovozu podléhají?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2002, L 348, s. 154.

⁽²⁾ Úř. věst. 2015, L 174, s. 30.

⁽³⁾ Úř. věst. 1998, L 24, s. 9.

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. ledna 2023 společností Mendes SA proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 30. listopadu 2022 ve věci T-678/21, Mendes v. EUIPO – Actial Farmaceutica Srl

(Věc C-42/23 P)

(2023/C 189/11)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Mendes SA (zástupci: M. Cavattoni, avvocato)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Actial Farmaceutica Srl

Usnesením ze dne 19. dubna 2023 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek není přijatelný a společnost Mendes SA ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. února 2023 Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 22. listopadu 2022 ve věci T-640/20, Validity v. Komise

(Věc C-51/23 P)

(2023/C 189/12)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre (zástupci: B. Van Vooren, advocaat a M.R. Oyarzabal Arigita, abogada)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- prohlásil kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný;
- zrušil usnesení Tribunálu vydané dne 22. listopadu 2022 ve věci T-640/20, Validity v. Komise,

- zrušil rozhodnutí Komise C(2020) 5540 final ze dne 6. srpna 2020 a rozhodnutí C(2021) 2834 final ze dne 19. dubna 2021 a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelem, nebo
- podpůrně vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí ve věci samé a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnutí později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku napadá navrhovatel konstatování Tribunálu, že neexistuje riziko budoucího porušení čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 (dále jen „nařízení o transparentnosti“) ze strany Komise, protože:

- i. důvod týkající se „atmosféry vzájemné důvěry“ nepředstavuje obecnou domněnku důvěrnosti a
- ii. neexistuje riziko, že by v budoucnu Komise v případě žádostí o zpřístupnění dokumentů opět odkazovala na nějaký neurčitý důvod, jako je „atmosféra vzájemné důvěry“.

V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že neexistuje riziko opětovného porušení zásad transparentnosti a řádné správy a procedurálních porušení nařízení o transparentnosti, k nimž došlo ve věci, jež vedla k zahájení tohoto řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Pitești (Rumunsko) dne 2. března 2023 – Asociația „Forumul Judecătorilor din România“ Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“ v. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României

(Věc C-53/23, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“)

(2023/C 189/13)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Pitești

Účastníci původního řízení

Žalobci: Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“

Žalovaný: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României

Předběžné otázky

- 1) Brání článek 2 a čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s články 12 a 47 Listiny základních práv Evropské unie omezení možnosti profesních sdružení soudců a státních zástupců podávat určité žaloby – za účelem podpory a ochrany nezávislosti soudců a právního státu, jakož i ochrany postavení soudců – zavedením podmínky, že musí existovat oprávněný soukromý zájem, který byl nadměrně omezen, a to na základě závazného rozhodnutí Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud), na které navazuje vnitrostátní praxe v případech podobných tomu, v němž je formulována tato otázka, přičemž se vyžaduje přímá souvislost mezi správním aktem, který podléhá soudnímu přezkumu zákonnosti, a přímým účelem a cíli profesních sdružení soudců a státních zástupců stanovenými v jejich stanovách v případech, kdy sdružení usilují o získání účinné právní ochrany v oblastech, na něž se vztahuje unijní právo v souladu s obecným účelem a cíli stanovenými ve stanovách?

- 2) V závislosti na odpovědi na první otázku, brání článek 2, čl. 4 odst. 3 a čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU, příloha IX Aktu o podmínkách přistoupení a rozhodnutí 2006/928 ⁽¹⁾ takové vnitrostátní právní úpravě, která omezuje pravomoc Národního ředitelství pro boj proti korupci tím, že svěřuje výlučnou pravomoc vyšetřovat trestné činy korupce (v širším smyslu) spáchané soudci a státními zástupci určitým státním zástupcům, kteří jsou konkrétně určeni (nejvyšším státním zástupcem Rumunska, na návrh plenárního zasedání Vrchní rady soudců a státních zástupců) v rámci státního zastupitelství při Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud), respektive státních zastupitelství při odvolacích soudech, přičemž tito státní zástupci mají pravomoc i pro jiné kategorie trestných činů spáchaných soudci a státními zástupci?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 13. prosince 2006, kterým se zřizuje mechanismus pro spolupráci a ověřování pokroku Rumunska při dosahování specifických referenčních cílů v oblasti reformy soudnictví a boje proti korupci (Úř. věst. 2006, L 354, s. 56).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Chaskovo (Bulharsko) dne 7. února 2023 – „Ekostroj“ EOOD v. Agencija „Patna infrastruktura“

(Věc C-61/23, Ekostroj)

(2023/C 189/14)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Chaskovo

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: „Ekostroj“ EOOD

Odpůrkyně: Agencija „Patna infrastruktura“

Předběžná otázka

Musí být článek 9a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES ⁽¹⁾ ze dne 17. června 1999 o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly vykládán v tom smyslu, že požadavek přiměřenosti sankcí za porušení vnitrostátních ustanovení přijatých podle této směrnice, stanovený v tomto článku, brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví, že se peněžité sankce (fyzickým nebo právnickým osobám) za porušení ustanovení o povinnosti předem zjistit a uhradit příslušnou částku mýtného za užívání silniční infrastruktury stanoví v paušální výši nezávisle na povaze a závažnosti daného přestupku, přičemž je stanovena možnost zprostit se správněprávní odpovědnosti zaplacením takzvaného „kompenzačního poplatku“?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1999, L 187, s. 42; Zvl. vyd. 07/04 s. 372.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Frankfurt am Main (Německo) dne 13. února 2023 – Cobult UG v. TAP Air Portugal SA

(Věc C-76/23, Cobult)

(2023/C 189/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Frankfurt am Main

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Cobult UG

Žalovaná: TAP Air Portugal SA

Předběžná otázka

Musí být čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že o dohodu podepsanou cestujícím za účelem náhrady pořizovací ceny letenky ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. a) první odrážky prostřednictvím cestovního poukazu se jedná již tehdy, pokud si cestující tento poukaz vylučující dodatečné vyplacení pořizovací ceny letenky v penězích zvolí na internetových stránkách provozujícího leteckého dopravce a obdrží ho prostřednictvím e-mailu, zatímco náhrada pořizovací ceny letenky v penězích je možná pouze po předchozím kontaktování provozujícího leteckého dopravce?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/ (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Steinfurt (Německo) dne 14. února 2023 – UE v. Deutsche Lufthansa AG

(Věc C-78/23, Deutsche Lufthansa)

(2023/C 189/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Steinfurt

Účastníci původního řízení

Žalobce: UE

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Předběžná otázka

Splňuje oznámení o změně rezervace níže uvedeného znění, které dále obsahuje výčet letů na jednotlivých úsecích letů tam a zpět, které ještě zůstaly zachovány z potvrzení o rezervaci, obsahové požadavky na „oznámení o zrušení letu“ ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?

„Změna rezervace

[název leteckého dopravce] rezervační kód: [...],

(Zobrazit/upravit rezervaci)

Vážená zákaznice, vážený zákazník,

v důsledku koronavirové krize jsou i nadále nutné úpravy našeho letového řádu. Následkem toho došlo ke změnám i u Vaší rezervace.

Pokusili jsme se pro Vás nalézt nejlepší možné spojení a prosíme Vás o kontrolu Vaší změněné rezervace. V přehledu jsou zaznamenány všechny lety Vaší cesty, které zůstaly zachovány, zrušené lety nejsou uvedeny.“

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko)
dne 16. února 2023 – Companhia União de Crédito Popular SARL v. Autoridade Tributária
e Aduaneira**

(Věc C-89/23, Companhia União de Crédito Popular)

(2023/C 189/17)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Companhia União de Crédito Popular SARL

Odpůrkyně: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžná otázka

Lze mít pro účely určení, zda je 11 % provize, kterou zákon (článek 25 nařízení s mocí zákona č. 365/99 ze dne 17. září 1999) přiznává věřiteli za prodej zastavených věcí, způsobilá pro osvobození od daně stanovené v čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ [kterému odpovídá čl. 9 odst. 27 písm. a) Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (zákon o dani z přidané hodnoty)], za to, že prodej zastavených věcí (článek 19 a následující nařízení s mocí zákona č. 365/99 ze dne 17. září 1999), pokud dlužník nezaplatí v souladu se zákonnými podmínkami, je vedlejším plněním ke službám poskytovaným věřitelem (činnost v oblasti úvěrů zajištěných zástavním právem)?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žaloba podaná dne 17. února 2023 – Evropská komise v. Maďarsko

(Věc C-92/23)

(2023/C 189/18)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: U. Małecka, L. Malferrari a A. Tokár, zmocněnci)

Žalovaný: Maďarsko

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

1) určil, že Maďarsko

- i) tím, že Médiatanács (Rada pro sdělovací prostředky, Maďarsko) přijala rozhodnutí 830/2020 ze dne 8. září 2020, kterým se zamítá společností Klubrádió prodloužení práva na užívání frekvencí,
- ii) tím, že přijalo zákonné ustanovení, jako je § 48 odst. 7 zákona CLXXXV z roku 2010, který v případě opakovaného porušení předpisů automaticky vylučuje prodloužení práv na užívání rádiových frekvencí v souvislosti s rozhlasovým vysíláním, i když porušení právních předpisů nebylo zvláště závažné a mělo čistě formální charakter, a
- iii) tím, že tímto nepřiměřeným a diskriminačním způsobem zabránilo společnosti Klubrádió pokračovat v činnosti v oblasti rozhlasového vysílání,

porušilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 5, 7 a 10 směrnice 2002/20/ES ⁽¹⁾, z čl. 4 bodu 2 směrnice 2002/77/ES ⁽²⁾, z článku 9 směrnice 2002/21/ES ⁽³⁾, z obecných zásad proporcionality, zákazu diskriminace a loajální spolupráce, jakož i z článku 11 Listiny základních práv a svobod;

iv) tím, že nepřijalo ve lhůtě šesti týdnů stanovené v čl. 5 odst. 3 směrnice 2002/20 rozhodnutí o žádosti společnosti Klubrádió o prodloužení práva na užívání rádiových frekvencí a

v) tím, že v souvislosti s frekvencí dříve užívanou společností Klubrádió neprovedlo řízení o přidělení frekvence ve lhůtě, která by společnosti Klubrádió umožnila obdržet rozhodnutí před tím, než skončí její právo užívání,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 8 a 9 směrnice 2002/21, z čl. 5 odst. 3 směrnice 2002/20, jakož i z obecné zásady řádné správy;

vi) tím, že Rada pro sdělovací prostředky zveřejnila dne 4. listopadu 2020 oznámení o výběrovém řízení a přijala rozhodnutí 180/2021 ze dne 10. března 2021, v nichž

— podmníla přidělení rádiového spektra nepřiměřenými požadavky,

— nestanovila požadavky pro přidělení spektra předem a

— neuplatnila žádnou posuzovací pravomoc při posouzení závažnosti a relevance chyb v přihláškách, které mohly mít vliv na jejich přípustnost, a nezohlednila bezvýznamnost těchto chyb,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 5 odst. 2 směrnice 2002/20, z článku 45 směrnice (EU) 2018/1972 ⁽⁴⁾ a z článku 11 Listiny základních práv a svobod;

vii) tím, že přijalo takové zákonné ustanovení jako § 65 odst. 11 zákona CLXXXV z roku 2010, který vylučuje možnost požádat o dočasné užívání v případě, kdy právo poskytovatele služeb sdělovacích prostředků na užívání nebylo dříve prodlouženo, i když tuto možnost přiznává poskytovatelům, kterým již jejich právo na užívání bylo jednou prodlouženo, aniž toto rozdílné zacházení odůvodňuje, přičemž důvody, které vylučují prodloužení, nevylučují udělení nového práva na užívání, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 45 odst. 1 směrnice 2018/1972, jakož i ze zásad proporcionality a zákazu diskriminace;

2) uložil Maďarsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem žaloby jsou rozhodnutí maďarského regulačního orgánu pro sdělovací prostředky, jakož i právní úprava, na níž jsou založena tato rozhodnutí, kterými byla komerční rozhlasová stanice Klubrádió, která působí v Maďarsku, zbavena možnosti vysílat na analogové pozemní frekvenci FM a dostat se tak k širokému okruhu maďarského obyvatelstva.

Dne 8. září 2020 rozhodla Rada pro sdělovací prostředky neobnovit společnosti Klubrádió právo na užívání frekvencí. Poté uvedená Rada zahájila nové výběrové řízení na užívání frekvence využívané předtím společností Klubrádió. Ta se výběrového řízení zúčastnila, ale Rada pro sdělovací prostředky dne 11. března 2021 označila její přihlášku za neplatnou. V důsledku dvou výše uvedených rozhodnutí Rady pro sdělovací prostředky musela Klubrádió zanechat rozhlasového vysílání na frekvenci FM.

Podle platné maďarské právní úpravy nadto Klubrádió nemůže vysílat na frekvenci FM ani dočasně.

Komise má za to, že Maďarsko přijetím uvedené právní úpravy a uvedených opatření porušilo unijní právo.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (Úř. věst. 2002, L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337).

⁽²⁾ Směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací (Úř. věst. 2002, L 249, s. 21; Zvl. vyd. 08/02, s. 178).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (Úř. věst. 2002, L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (Úř. věst. 2018, L 321, s. 36).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 22. února 2023 –
A GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt B
(Věc C-104/23, A GmbH & Co. KG)**

(2023/C 189/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: A GmbH & Co. KG

Žalovaný a odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Hauptzollamt B

Předběžné otázky

1. Vyžaduje číslo 9406 KN ⁽¹⁾ nutně to, aby montovaná stavba obklopovala prostor plně ze všech stran?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku: Vyžaduje číslo 9406 KN, aby montovaná stavba byla dostatečně vysoká na to, aby umožňovala vstup průměrně vysoké osoby, a je k tomu třeba, aby pro takovou osobu existoval alespoň jeden přístupný prostor ve výši postavy, nebo postačuje i možnost, aby byla stavba přístupná pro osoby v přikrčeném postoji?

⁽¹⁾ Příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 1987, L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02 s. 382), ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1101/2014 ze dne 16. října 2014, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 2014, L 312, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2023 Patrickem Vanhoudtem proti rozsudku
Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. prosince 2022 ve věci T-490/21, Vanhoudt v. EIB**

(Věc C-106/23 P)

(2023/C 189/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Patrick Vanhoudt (zástupci: L. Levi a A. Champetier, avocats)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2022 ve věci T-490/21;
- v důsledku toho vyhověl návrhovým žádáním vzneseným navrhovatelem v prvním stupni, a tudíž
 - zrušil rozhodnutí ze dne 16. prosince 2020 v rozsahu, v němž jím byla zamítnuta kandidatura navrhovatele na pracovní pozici Vedoucí kanceláře viceprezidenta EIB, a rozhodnutí jmenovat na uvedené místo pana L;
 - v případě potřeby zrušit rozhodnutí ze dne 17. května 2021, sdělené navrhovateli dne 18. května 2021, kterým se zamítají jeho návrhy na správní opravné prostředky ze dne 18. prosince 2020 a ze dne 17. března 2021;

- uložil EIB povinnost nahradit nemajetkovou újmu vzniklou navrhovateli, která je *ex aequo et bono* stanovena na 4 000 eur;
- uložil EIB náhradu veškerých nákladů řízení;
- uložil odpůrkyni náhradu veškerých nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel uvádí na podporu kasačního opravného prostředku následující důvody:

1. Porušení pokynů a řízení – Porušení povinnosti soudu uvést odůvodnění – Omyl při právní kvalifikaci oznámení o volném pracovním místě – Porušení zásady nediskriminace.
2. Porušení zásad právní jistoty, transparentnosti a nediskriminace – Porušení povinnosti soudu uvést odůvodnění.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Braşov (Rumunsko) dne 22. února 2023 – trestní řízení proti C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

(Věc C-107/23 PPU, Lin)

(2023/C 189/21)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Braşov

Účastníci původního trestního řízení

Navrhovatelé: C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

Odpůrce: Rumunský stát

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 2 SEU, čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU a čl. 4 [odst. 3] SEU ve spojení s čl. 325 odst. 1 SFEU, čl. 2 odst. 1 Úmluvy o ochraně finančních zájmů ⁽¹⁾ a články 2 a 12 směrnice o ochraně finančních zájmů ⁽²⁾ a směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽³⁾, s ohledem na zásadu účinných a odrazujících sankcí v případě závažného podvodu poškozujícího finanční zájmy Evropské unie a při uplatňování rozhodnutí Komise 2006/928/ES ⁽⁴⁾, s odkazem na čl. 49 odst. 1 poslední větu Listiny základních práv Evropské unie, vykládány v tom smyslu, že brání takové právní situaci, o jakou jde ve věci v původním řízení, v níž se odsouzení navrhovatelé prostřednictvím mimořádného opravného prostředku domáhají zrušení pravomocného rozsudku vydaného v trestním řízení, přičemž se dovolávají uplatnění zásady použití mírnějšího ustanovení trestního zákona, jež by se uplatnila během řízení ve věci samé a stanovila by kratší dobu promlčení, která by uplynula dříve, než by věc byla s konečnou platností uzavřena, ale byla odhalena až následně rozhodnutím vnitrostátního ústavního soudu, které prohlásilo za protiústavní zákonné ustanovení týkající se přerušení promlčecí doby trestní odpovědnosti (rozhodnutí z roku 2022) s odvoláním se na nečinnost zákonodárce, který nezasáhl, aby uvedl text zákona do souladu s jiným rozhodnutím téhož ústavního soudu, vydaným o čtyři roky dříve než posledně uvedené rozhodnutí (rozhodnutí z roku 2018) – přičemž v té době již byla judikatura obecných soudů vytvořená za použití prvního rozhodnutí ustálená v tom smyslu, že předmětný text nadále existoval v podobě zamýšlené v prvním rozhodnutí ústavního soudu – s praktickým důsledkem zkrácení promlčecí doby všech trestných činů, pro které nebyl před prvním rozhodnutím ústavního soudu vydán pravomocný odsuzující rozsudek, na polovinu a následného zastavení trestního stíhání obžalovaných v dané věci?

- 2) Musí být článek 2 SEU týkající se hodnot právního státu a dodržování lidských práv ve společnosti charakterizované spravedlností a čl. 4 [odst. 3] SEU o zásadě loajální spolupráce mezi Uníí a členskými státy při použití rozhodnutí Komise 2006/928/ES, pokud jde o závazek zajistit účinnost rumunského soudního systému, s odkazem na čl. 49 odst. 1 poslední větu Listiny základních práv Evropské unie, zakotvující zásadu použití mírnějšího ustanovení trestního zákona, vykládány ve vztahu k vnitrostátnímu soudnímu systému jako celku v tom smyslu, že brání takové právní situaci, o jakou jde ve věci v původním řízení, v níž se odsouzení navrhovatelé prostřednictvím mimořádného opravného prostředku domáhají zrušení pravomocného rozsudku vydaného v trestním řízení, přičemž se dovolávají uplatnění zásady použití mírnějšího ustanovení trestního zákona, jež by se uplatnila během řízení ve věci samé a stanovila by kratší dobu promlčení, která by uplynula dříve, než by věc byla s konečnou platností uzavřena, ale byla odhalena až následně rozhodnutím vnitrostátního ústavního soudu, které prohlásilo za protiústavní zákonné ustanovení týkající se přerušení promlčecí doby trestní odpovědnosti (rozhodnutí z roku 2022) s odvoláním se na nečinnost zákonodárce, který nezasáhl, aby uvedl text zákona do souladu s jiným rozhodnutím téhož ústavního soudu, vydaným o čtyři roky dříve než posledně uvedené rozhodnutí (rozhodnutí z roku 2018) – přičemž v té době již byla judikatura obecných soudů vytvořená za použití prvního rozhodnutí ustálená v tom smyslu, že předmětný text nadále existoval v podobě zamýšlené v prvním rozhodnutí ústavního soudu – s praktickým důsledkem zkrácení promlčecí doby všech trestných činů, pro které nebyl před prvním rozhodnutím ústavního soudu vydán pravomocný odsuzující rozsudek, na polovinu a následného zastavení trestního stíhání obžalovaných v dané věci?
- 3) V případě kladné odpovědi, a pouze v případě, že nelze podat konformní výklad čl. 2 odst. 1 SEU, musí být zásada přednosti unijního práva vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě nebo vnitrostátní praxi, podle níž jsou obecné vnitrostátní soudy vázány rozhodnutími vnitrostátního ústavního soudu a závaznými rozhodnutími nejvyššího vnitrostátního soudu a nemohou z tohoto důvodu s rizikem kárného provinění z úřední povinnosti upustit od použití judikatury vyplývající z uvedených rozhodnutí, i když mají s ohledem na rozsudek Soudního dvora za to, že je tato judikatura v rozporu s článkem 2 SEU, čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem SEU a čl. 4 [odst. 3] SEU ve spojení s čl. 325 odst. 1 SFEU, při použití rozhodnutí Komise 2006/928/ES, s odkazem na čl. 49 [odst. 1] poslední větu Listiny základních práv Evropské unie, jak je tomu v původním řízení?

(¹) Úmluva vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Úř. věst. 1995, C 316, s. 49).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie (Úř. věst. 2017, L 198, s. 29).

(³) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

(⁴) Rozhodnutí Komise ze dne 13. prosince 2006, kterým se zřizuje mechanismus pro spolupráci a ověřování pokroku Rumunska při dosahování specifických referenčních cílů v oblasti reformy soudnictví a boje proti korupci (Úř. věst. 2006, L 354, s. 56).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Berlin (Německo) dne 23. února 2023 –
GM a ON v. PR**

(Věc C-109/23, Jemerak (¹))

(2023/C 189/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Stěžovatelé: GM a ON

Odpůrce: PR

Předběžné otázky (²)

1. Poruší německý notář zákaz poskytovat přímo či nepřímo právní poradenské služby právníckým osobám usazeným v Rusku, pokud sepíše ve formě notářského zápisu smlouvu o koupi bytu uzavřenou mezi takovou osobou jako prodávající a státním příslušníkem členského státu Evropské unie?

2. Jedná tlumočník proti zákazu poskytovat přímo či nepřímo právní poradenské služby, pokud ho notář přizve k sepsání notářského zápisu o kupní smlouvě, aby zástupci právnické osoby usazené v Rusku, který dostatečně neovládá německý jazyk, přetlumočil obsah jednání o notářském zápisu?
3. Poruší notář zákaz poskytovat přímo či nepřímo právní poradenské služby, pokud akceptuje a vykoná zákonem stanovené notářské činnosti za účelem naplnění kupní smlouvy (např. úhrada kupní ceny prostřednictvím notářské úschovy, vyžádání dokumentů k výmazu zástavních práv a jiných břemen na předmětu koupě, předložení dokumentů nezbytných k přepisu vlastnického práva u orgánu, který vede katastr nemovitostí)?

(¹) Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

(²) Výklad čl. 5n odst. 2 nařízení Rady (EU) č. 833/2014 ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (nařízení o sankcích proti Rusku) (Úř. věst. 2014, L 229, s. 1), ve znění platném od 7. října 2022.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Francie) dne
1. března 2023 – Association Unedic délégation AGS de Marseille v. V, W, X, Y, Z, Insolvenční správce
společnosti K**

(Věc C-125/23, Unedic)

(2023/C 189/23)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Association Unedic délégation AGS de Marseille

Odpůrci: V, W, X, Y, Z, Insolvenční správce společnosti K

Předběžné otázky

- 1) Lze směrnicí 2008/94/ES (¹) vykládat v tom smyslu, že umožňuje, aby bylo vyloučeno převzetí záruky ze strany záruční instituce za odškodnění v případě ukončení pracovního poměru, pokud zaměstnanec po zahájení insolvenčního řízení ukončí pracovní smlouvu okamžitým zrušením?
- 2) Je takový výklad v souladu se zněním a účelem této směrnice a umožňuje dosáhnout výsledků, které tato směrnice sleduje?
- 3) Znamená takový výklad založený na původci ukončení pracovní smlouvy v období platební neschopnosti rozdílné zacházení se zaměstnanci?
- 4) Je takové rozdílné zacházení, pokud je dáno, objektivně odůvodněné?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (Úř. věst. 2008, L 283, s. 36).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Ordinario di Venezia (Itálie) dne 2. března 2023 – UD, QO, VU, LO, CA v. Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno

(Věc C-126/23, Burdene ⁽¹⁾)

(2023/C 189/24)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Ordinario di Venezia

Účastníci původního řízení

Žalobci: UD, QO, VU, LO, CA

Žalovaní: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno

Předběžné otázky

Je za okolností uvedených v písmenu a), jež se týká žaloby na náhradu škody podané italskými státními příslušníky s trvalým bydlištěm v Itálii proti vnitrostátnímu zákonodárci z důvodu neprovedení nebo nesprávného nebo neúplného provedení povinností stanovených směrnicí Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů ⁽²⁾, a zejména povinností členských států stanovené v čl. 12 odst. 2 této směrnice zavést nejpozději do 1. července 2005, jak je stanoveno v následujícím čl. 18 odst. 1, všeobecný systém odškodnění, který je s to zaručit přiměřené a spravedlivé odškodnění ve prospěch obětí všech násilných a úmyslných trestných činů v případech, kdy nemohou získat plnou náhradu způsobené újmy od přímo odpovědných osob, v souvislosti se situací opožděného (nebo neúplného) provedení směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 do vnitrostátního práva:

a) ve vztahu k ustanovení čl. 11 odst. 2a zákona č. 122/2016, které podmiňuje vyplacení odškodnění rodičům a sestře oběti vraždy neexistencí manžela a dětí oběti, a to i při existenci pravomocného rozsudku, který vyčísluje i v jejich prospěch nárok na náhradu škody tak, že jej stanoví k tíži pachatele trestného činu:

- vyplacení odškodnění stanoveného ve prospěch rodičů a sestry oběti násilných úmyslných trestných činů v případě vraždy podle čl. 11 odst. 2a zákona č. 122 ze dne 7. července 2016 [(Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione Europea – Legge Europea 2015–2016 (Ustanovení k provádění závazků vyplývajících z členství Itálie v Evropské unii – Evropský zákon 2015–2016)], ve znění pozdějších předpisů (podle článku 6 zákona č. 167 ze dne 20. listopadu 2017, a článku 1 odst. 593 až 596 zákona č. 145 ze dne 30. prosince 2018), jež je podmíněno neexistencí dětí a manžela/manželky oběti (v případě rodičů) a neexistencí rodičů (v případě sourozenců), v souladu s požadavky čl. 12 odst. 2 směrnice 2004/80, jakož i s článkem 20 (rovnost), článkem 21 (zákaz diskriminace), čl. 33 odst. 1 (ochrana rodiny), článkem 47 (právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces) Listiny základních práv Evropské unie a s článkem 1 protokolu č. 12 k EÚLP (zákaz diskriminace)?

b) s odkazem na limit pro výplatu odškodnění:

- možné podmínku spojenou s výplatou odškodnění stanovenou v čl. 11 odst. 3 zákona č. 122/2016 (Ustanovení k provádění závazků vyplývajících z členství Itálie v Evropské unii – Evropský zákon 2015–2016), ve znění pozdějších předpisů (podle článku 6 zákona č. 167 ze dne 20. listopadu 2017 a čl. 1 odst. 593 až 596 zákona č. 145 ze dne 30. prosince 2018) spočívající ve slovech „v každém případě v rámci možností fondu uvedeného v článku 14“, aniž by jakýkoli předpis stanovil, že italský stát má povinnost vyčlenit částky, které by bylo možné konkrétně použít k vyplacení odškodnění, byť stanoveného i na statistickém základě, a v každém případě by bylo možné je konkrétně použít k odškodnění oprávněných osob v přiměřené lhůtě, považovat za „spravedlivé a přiměřené odškodnění obětí“ na základě požadavků čl. 12 odst. 2 směrnice 2004/80?

⁽¹⁾ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

⁽²⁾ Úř. věst. 2004, L 261, s. 15.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulío tis Epikrateias (Řecko) dne 7. března 2023 – Somateio „Elliniko Symvoulío gia tous Prosfuges“, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi Prosfygon sto Aigaio“ v. Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asylou

(Věc C-134/23, Elliniko Symvoulío gia tous Prosfuges)

(2023/C 189/25)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulío tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Somateio „Elliniko Symvoulío gia tous Prosfuges“, Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia „Ypostirixi Prosfygon sto Aigaio“

Odpůrci: Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asylou

Předběžné otázky

Musí být článek 38 směrnice 2013/32/EU ⁽¹⁾ ve spojení s článkem 18 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že

- 1) brání takové vnitrostátní (regulační) právní úpravě, která pro určité kategorie žadatelů o mezinárodní ochranu označuje za obecně bezpečnou třetí zemi, která sice přijala právní závazek umožnit zpětné převzetí těchto kategorií žadatelů o mezinárodní ochranu na své území, ale ve skutečnosti dlouhodobě (v projednávané věci více než dvacet měsíců) neumožnila zpětné převzetí těchto kategorií žadatelů o mezinárodní ochranu, aniž byla posouzena možnost změny této praxe v blízké budoucnosti?

Anebo v tom smyslu, že

- 2) zpětné převzetí do třetí země není jednou z kumulativních podmínek pro přijetí vnitrostátního (regulačního) aktu, kterým se třetí země označuje jako obecně bezpečná pro určité kategorie žadatelů o mezinárodní ochranu, ale je jednou z kumulativních podmínek pro přijetí individuálního aktu, kterým se konkrétní žádost o mezinárodní ochranu odmítá jako nepřijatelná z důvodu existence „bezpečné třetí země“?

Anebo v tom smyslu, že

- 3) zpětné převzetí do „bezpečné třetí země“ je otázkou, kterou je třeba ověřit až při výkonu rozhodnutí, pokud je rozhodnutí o odmítnutí žádosti o mezinárodní ochranu založeno na důvodu „bezpečné třetí země“?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (přepřacované znění) (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 13. března 2023 – Ford Italia SpA v. ZP, Stracciari SpA

(Věc C-157/23, Ford Italia)

(2023/C 189/26)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Ford Italia SpA

Odpůrci: ZP, Stracciari SpA

Předběžná otázka

Je v souladu s článkem 3 [odst. 1] směrnice 85/374/EHS ⁽¹⁾ – a pokud nikoli, z jakého důvodu – výklad, který rozšiřuje odpovědnost výrobce na dodavatele, i když dodavatel fyzicky neuvedl na zboží svůj název, ochrannou známkou nebo jiný rozlišovací znak, jen proto, že dodavatel má název, ochrannou známkou nebo jiný rozlišovací znak, který je zcela nebo částečně shodný s názvem, ochrannou známkou nebo jiným rozlišovacím znakem výrobce?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky (Úř. věst. 1985, L 210, s. 29; Zvl. vyd.15/01, s. 257).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Satversmes tiesa (Lotyšsko) dne 16. března 2023 –
VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc. v. Latvijas Republikas Saeima**

(Věc C-161/23, Lireva Investments a další)

(2023/C 189/27)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Satversmes tiesa

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc.

Odpůrce: Latvijas Republikas Saeima

Předběžné otázky

- 1) Spadá do působnosti směrnice 2014/42, ⁽¹⁾ zvláště jejího článku 4, a rámcového rozhodnutí 2005/212, ⁽²⁾ zvláště jeho článku 2, vnitrostátní právní úprava, podle níž vnitrostátní soud rozhoduje o konfiskaci výnosů z trestné činnosti v samostatném řízení týkajícím se nezákonně nabytého majetku, které není součástí hlavního trestního řízení, a to předtím, než je konstatováno spáchání trestného činu a než je určitá osoba prohlášena vinnou tímto činem, a v níž je stanovena rovněž konfiskace na základě materiálů vyňatých z trestního spisu?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, lze takovou vnitrostátní právní úpravu prokazování původu majetku z trestné činnosti v řízeních týkajících se nezákonně nabytého majetku, jako je právní úprava obsažená ve sporných ustanoveních, považovat za slučitelnou s právem na spravedlivý proces zakotveným v člácích 47 a 48 Listiny a v čl. 8 odst. 1 směrnice 2014/42?
- 3) Musí být zásada přednosti unijního práva vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby ústavní soud členského státu, který rozhoduje o ústavní stížnosti podané proti vnitrostátní právní úpravě, která byla prohlášena za neslučitelnou s unijním právem, rozhodl, že se použije zásada právní jistoty a že právní účinky této právní úpravy budou zachovány po dobu, kdy byla tato právní úprava v platnosti?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii (Úř. věst. 2014, L 127, s. 39).

⁽²⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti (Úř. věst. 2005, L 68, s. 49).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di pace di Bologna (Itálie) dne 14. března 2023 – Governo Italiano v. UX

(Věc C-163/23, Palognali ⁽¹⁾)

(2023/C 189/28)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Palognali

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Governo Italiano

Odpůrkyně: UX

Předběžné otázky

- 1) Představuje judikatura nejvyšších obecných a správních soudů citovaná v odůvodnění, a zejména usnesení č. 13973/2022 Suprema Corte di Cassazione (Kasační soud, Itálie) ze dne 3. května 2022, která popírá jakékoli právo honorárního soudce se smlouvou na dobu určitou, jako je Giudice di pace (smírčí soudce, Itálie) ve věci v původním řízení, spojené s postavením zaměstnance, na stejné pracovní podmínky jako soudce z povolání na dobu neurčitou, závažné porušení unijního práva tím, že brání účinnému výkonu soudní ochrany práv před nezávislým vnitrostátním soudem, jestliže Soudní dvůr shledá, že tato judikatura obecného soudu rozhodujícího v poslední instanci porušila čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie [...], článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby ⁽²⁾ [...], ustanovení 2 a 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS dne 18. března 1999, která je přílohou směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 ⁽³⁾ [...], jak byly vyloženy Soudním dvorem Evropské unie v rozsudku ze dne 16. července 2020, Governo della Repubblica italiana (Statut italských smírčích soudců), C 658/18, [UX] EU: C:2020:572 [...], a v rozsudku ze dne 7. dubna 2022, [PG], C 236/20, EU:C:2022:263 [...], jakož i čl. 47 první a druhý pododstavec Listiny?
- 2) Brání čl. 31 odst. 2 Listiny, článek 7 směrnice 2003/88/ES, ustanovení 2 a 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou přijaté směrnicí 1999/70/ES, jak je vyložil Soudní dvůr Evropské unie v rozsudcích UX a PG, a čl. 47 první a druhý pododstavec Listiny takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 29 odst. 5 [legislativního nařízení] č. 116/2017, zavedený čl. 1 odst. 629 zákona č. 234/2021, v rozsahu, v němž tato vnitrostátní úprava stanoví automatické ex lege vzdání se jakéhokoli nároku vyplývajícího z unijního práva a v původním řízení vzdání se nároku na placenou dovolenou, který náleží žalující smírčí soudkyni, a to v případě, že žalující smírčí soudkyně podá v rámci výběrového řízení žádost o stabilizaci ve funkci do doby, než dosáhne věku 70 let, má pracovní poměr u Ministero della Giustizia (ministerstvo spravedlnosti, Itálie) za platových podmínek správního úředníka se soudní funkcí a úspěšně absoljuje výběrové řízení?
- 3) Je v souladu s vodítky Soudního dvora Evropské unie poskytnutými v rozsudcích UX a PG, aby předkládající soud poté, co pozitivně provede všechna ověření srovnatelnosti pracovních podmínek žalující smírčí soudkyně a rovnocenného soudce z povolání na dobu neurčitou pokud jde o právo žalobkyně na náhradu škody za nevyplacení náhrady mzdy za dovolenou, která výše uvedená judikatura Soudního dvora svěčuje vnitrostátnímu soudu, použil jako parametr pro výpočet náhrady škody odměnu stanovenou pro soudce z povolání s kvalifikací HH03 při zohlednění rozdílností řízení o přijetí mezi honorárním soudcem a soudcem z povolání na dobu neurčitou, přičemž pouze posledně jmenovanému (soudci z povolání) vyhradí právo na ekonomický a profesní postup na základě vyšší kvalifikace a nikoli pouze na základě délky služby z hlediska platových tříd a stupňů?

- 4) Konečně, brání článek 47 Listiny a podmínky soudní nezávislosti stanovené Soudním dvorem v rozsudku UX v bodech 45 až 49 takové vnitrostátní právní úpravě, jako je článek 21 [legislativního nařízení] č. 116/2017, který stanoví možnost uplatnění opatření spočívajícího v odvolání tohoto překládajícího soudce z funkce, a to zcela podle uvážení Consiglio superiore della magistratura (Nejvyšší soudní rada, Itálie), aniž došlo k odstupňování disciplinárních sankcí, a to i v případě, že tento vnitrostátní soudce hodlá použít judikaturu Soudního dvora v původním řízení, čímž se dostane do rozporu s vnitrostátní právní úpravou použitelnou na situaci v původním řízení a s výše uvedenou judikaturou nejvyšších obecných a správních soudů?

⁽¹⁾ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

⁽²⁾ Úř. věst. 2003, L 299, s. 9.

⁽³⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szegedi Törvényszék (Maďarsko) dne 16. března 2023 – VOLÁNBUSZ Zrt. v. Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

(Věc C-164/23, VOLÁNBUSZ)

(2023/C 189/29)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szegedi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: VOLÁNBUSZ Zrt.

Žalovaní: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

Předběžné otázky

- 1) Může být pojem „provozovna zaměstnavatele, kde má řidič obvyklou základnu“, který je uveden v čl. 9 odst. 3 [nařízení č. 561/2006 ⁽¹⁾], vykládán v tom smyslu, že se jedná o konkrétní místo, na kterém má řidič svou základnu, tedy jako zařízení nebo parkoviště podniku zajišťujícího silniční přepravu cestujících nebo jako jiné zeměpisné místo považované za místo zahájení trasy, ze kterého řidič pravidelně vykonává svou službu a do kterého se na konci této služby vrací v rámci běžného výkonu své činnosti, aniž plní zvláštní příkazy svého zaměstnavatele?
- 2) Je pro účely posouzení, zda určité místo představuje „provozovnu zaměstnavatele, kde má řidič obvyklou základnu“ ve smyslu čl. 9 odst. 3 [nařízení č. 561/2006], podstatné, zda je toto místo opatřeno odpovídajícími zařízeními (jako např. hygienická zařízení, zařízení sociální vybavenosti, místnost pro odpočinek)?
- 3) Je pro účely posouzení, zda určitá místa představují provozovny zaměstnavatele, kde má řidič obvyklou základnu, ve smyslu čl. 9 odst. 3 [nařízení č. 561/2006], podstatné, zda je umístění těchto konkrétních základen výhodné pro pracovníky (řidiče) tím, že se každopádně nacházejí blíže jejich bydlišti, než provozovny a pobočky podniku zapsané do obchodního rejstříku, takže se na ně řidiči dopraví za kratší dobu, než jakou by potřebovali, pokud by zahajovali a ukončovali svou práci v těchto provozovnách nebo pobočkách?

- 4) Pokud by pojem „provozovna zaměstnavatele, kde má řidič obvyklou základnu“, který je uveden v čl. 9 odst. 3 [nařízení č. 561/2006], nemohl být definován jako konkrétní místo, na kterém má řidič svou základnu, tedy jako zařízení nebo parkoviště podniku zajišťujícího silniční přepravu cestujících nebo jako jiné zeměpisné místo považované za místo zahájení trasy, ze kterého řidič pravidelně vykonává svou službu a do kterého se na konci této služby vrací v rámci běžného výkonu své činnosti, aniž plní zvláštní příkazy svého zaměstnavatele, musí se mít za to, že tento pojem uvedený v [nařízení č. 561/2006] je definován jako opatření, které se týká pracovních podmínek a v souvislosti s nímž mohou sociální partneři stanovit v rámci kolektivních smluv či jinak příznivější předpisy pro pracovníky, ve smyslu bodu 5 odůvodnění téhož nařízení?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. 2006, L 102, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)
(Švédsko) dne 17. března 2023 – Naturvårdsverket v. Nouryon Functional Chemicals AB**

(Věc C-166/23, Nouryon Functional Chemicals)

(2023/C 189/30)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Naturvårdsverket

Žalovaná: Nouryon Functional Chemicals AB

Předběžné otázky

- 1) Vztahuje se vynětí jednotek pro spalování nebezpečného odpadu v bodě 5 přílohy I směrnice o obchodování s povolenkami na emise (¹) – že do povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů se zahrnou všechny jednotky, v nichž dochází ke spalování paliva, vyjma jednotek pro spalování nebezpečného odpadu – na všechny jednotky, které spalují nebezpečný odpad, nebo existuje pro uplatnění výjimky nějaký kvalifikační faktor? Je-li takový faktor nezbytný, je pro uplatnění výjimky rozhodující účel jednotky, anebo mohou být relevantní i jiné faktory?
- 2) Pokud je pro posouzení rozhodující účel jednotky, uplatní se výjimka i na jednotku, která spaluje nebezpečný odpad, ale jejíž hlavní účel je jiný než toto spalování?
- 3) Pokud se výjimka vztahuje pouze na jednotku, jejímž hlavním účelem je spalování nebezpečného odpadu, jaká kritéria se mají použít při posuzování účelu?
- 4) Pokud je při posuzování rozhodující, zda má být jednotka považována za nedílnou součást činnosti v zařízení, pro které je podle směrnice vyžadováno povolení – například jak je uvedeno v oddíle 3.3.3 pokynů Komise – jaké požadavky je tedy třeba stanovit, aby bylo možno jednotku považovat za její nedílnou součást? Může být například požadováno, aby výroba bez jednotky nebyla možná nebo byla zakázána (viz pokyny Komise, strana 14, poznámka pod čarou 14), anebo postačuje, aby jednotka byla se zařízením technicky propojena a nebezpečný odpad přijímala pouze z tohoto zařízení?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. 2003, L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07 s. 63).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Frankfurt am Main (Německo) dne 20. března 2023 – trendtours Touristik GmbH v. SH

(Věc C-170/23, trendtours Touristik)

(2023/C 189/31)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Frankfurt am Main

Účastníci původního řízení

Žalovaná a navrhovatelka v odvolacím řízení: trendtours Touristik GmbH

Žalobce a odpůrce v odvolacím řízení: SH

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 12 odst. 2 první věta směrnice 2015/2302⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že nárok pořadatele zájezdu na odškodnění za ukončení smlouvy neodpadá, pokud v době konání zájezdu již pominul výrazný dopad mimořádných nevyhnutelných okolností, a to i tehdy, jestliže předtím takové okolnosti, které by vedly k výraznému dopadu, existovaly, nebo je z hlediska otázky, zda mimořádné nevyhnutelné okolnosti vedou k výraznému dopadu na zájezd, rozhodující pouze rozhodnutí založené na prognóze učiněné v době oznámení o ukončení smlouvy?
2. V případě, že je rozhodující rozhodnutí založené na prognóze, dokdy musí cestující vyčkat, než může oznámit své ukončení smlouvy, aniž by i v případě, že výrazný dopad mimořádných nevyhnutelných okolností později pomine, musel zaplatit odškodnění za ukončení smlouvy?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS (Úř. věst. 2015, L 326, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 28. března 2023 – Autorità di regolazione dei trasporti v. Lufthansa Linee Aeree Germaniche a další

(Věc C-204/23, Lufthansa Linee Aeree Germaniche a další)

(2023/C 189/32)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Autorità di regolazione dei trasporti

Odpůrkyně: Lufthansa Linee Aeree Germaniche, Austrian Airlines AG, Brussels Airlines SA/NV, Swiss International Air Lines Ltd, Lufthansa Cargo AG

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 11 odst. 5 směrnice 2009/12/ES⁽¹⁾, který se týká letištního odvětví, vykládán v tom smyslu, že se financování Úřadu musí provádět pouze prostřednictvím letištních poplatků, nebo není možno financování provádět i jinými formami, jako je uložení příspěvku (tento soudní senát se domnívá, že vybrání částek určených k financování Úřadu prostřednictvím letištních poplatků je pouhou možností členského státu)?

- 2) Musí se poplatky nebo příspěvky, které mohou být uloženy za účelem financování dozorového orgánu podle čl. 11 odst. 5 směrnice 2009/12/ES, vztahovat pouze na konkrétní služby a náklady – v každém případě neuvedené ve směrnici – nebo nepostačuje jejich korelace s provozními náklady Úřadu, jak vyplývají z rozpočtů předložených a kontrolovaných vládními orgány?
- 3) Musí být čl. 11 odst. 5 směrnice 2009/12/ES vykládán v tom smyslu, že poplatky mohou být vybírány pouze od osob, které mají bydliště nebo byly založeny podle práva státu, který zřídil Úřad? A může to platit i v případě příspěvků vybíraných na provoz Úřadu?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/12/ES ze dne 11. března 2009 o letištních poplatcích (Úř. věst. 2009, L 70, s. 11).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 30. března 2023 – AX

(Věc C-208/23, Martiesta (¹))

(2023/C 189/33)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: AX

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 1 odst. 2 a 3 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV o evropském zatýkacím rozkazu (²) vykládány v tom smyslu, že vykonávající justiční orgán musí odmítnout nebo v každém případě odložit předání těhotné ženy nebo matky, se kterou žijí ve společné domácnosti nezletilé děti?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, jsou čl. 1 odst. 2 a 3 a články 3 a 4 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV slučitelné s články 3, 4, 7, 24 a 35 Listiny základních práv Evropské unie, a to také s ohledem na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva a ústavní tradice společné členským státům, v rozsahu, v němž ukládají předání těhotné ženy nebo matky s následným zpretrháním jejích vazeb s nezletilými dětmi, které s ní žijí ve společné domácnosti, bez zohlednění nejlepšího zájmu dítěte?

(¹) Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

(²) Rámcové Rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34).

Žaloba podaná dne 31. března 2023 – Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-210/23)

(2023/C 189/34)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Caro de Sousa a M. Noll-Ehlers, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Portugalská republika tím, že neprovedla řádně čl. 2 odst. 4, čl. 4 odst. 5 písm. b), čl. 6 odst. 2 písm. d), čl. 8a odst. 4 a čl. 4 odst. 3 ve spojení s přílohou III bodem 2 písm. b) a písm. c) bodem vi) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽¹⁾, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/52/EU ze dne 16. dubna 2014⁽²⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice 2011/92/EU;
- uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise má za to, že Portugalská republika neprovedla řádně do portugalského právního řádu různé články směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/52/EU ze dne 16. dubna 2014 (dále, v pozměněném znění, jen „směrnice“). Dne 11. října 2019 zaslala Komise Portugalské republice výzvu dopisem. Následně bylo Portugalské republice zasláno dne 12. listopadu 2021 odůvodněné stanovisko. Komise nyní podává tuto žalobu na základě následujících důvodů:

- Portugalská republika porušila čl. 2 odst. 4 směrnice tím, že neomezila vynětí vyplývající z tohoto ustanovení, pokud jde o proces posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „EIA“), na případy, kdy by uplatňování ustanovení směrnice mohlo nepříznivě ovlivnit účel záměru.
- Portugalská republika porušila čl. 4 odst. 5 směrnice tím, že stanovila, že některé záměry nejsou podrobeny EIA, pokud orgán příslušný k takovému posouzení nevydá v zákonné lhůtě stanovisko, že takové záměry podléhají EIA.
- Portugalská republika porušila čl. 6 odst. 2 směrnice tím, že nestanovila, že veřejnost je informována vhodným způsobem, jakmile je možné informace rozumně poskytnout, o povaze možných rozhodnutí nebo návrhu rozhodnutí EIA, je-li k dispozici.
- Portugalská republika porušila čl. 8a odst. 4 směrnice tím, že nestanovila, že parametry, které mají být sledovány, a délka trvání monitorování, uvedené v rozhodnutí o povolení záměru, musí být přiměřené povaze, umístění a rozsahu záměru a významnosti jeho vlivů na životní prostředí.
- Portugalská republika porušila čl. 4 odst. 3 směrnice ve spojení s její přílohou III bodem 2 písm. b) tím, že nezahrnula „dostupnost“ přírodních zdrojů jako kritérium relevantní pro určení, zda má být záměr podroben EIA.
- Portugalská republika porušila čl. 4 odst. 3 směrnice ve spojení s její přílohou III bodem 2 písm. c) bodem vi) tím, že nezmiňuje „právní předpisy Unie“ nebo oblasti, o kterých „se má za to, že v nich [došlo k nedodržení norem environmentální kvality]“, když vyjmenovává aspekty relevantní pro určení oblastí, v nichž je třeba posoudit únosné zatížení přírodního prostředí, jako kritérium relevantní pro určení, zda má být záměr podroben EIA.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 26, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2014, L 124, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. dubna 2023 European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 7. února 2023 ve věci T-81/22, Euranimi v. Komise

(Věc C-252/23 P)

(2023/C 189/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (zástupci: M. Campa, D. Rovetta, V. Villante, avvocati, P. Gjortler, advokat)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- prohlásil kasační opravný prostředek za přípustný,
- zrušil napadené usnesení a prohlásil žalobu Euranimi za přípustnou,
- vrátil věc Tribunálu k posouzení žaloby Euranimi po meritorní stránce,
- uložil Evropské komisi náklady tohoto kasačního řízení i řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka tři hlavní důvody kasačního opravného prostředku:

První důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení při výkladu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, konkrétně podmínky „bezprostředního a osobního dotčení“ – nesprávná kvalifikace skutkového stavu.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení při výkladu poslední části čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, podmínky a pojmu nařizovacího aktu nevyžadujícího přijetí prováděcích opatření – nesprávná kvalifikace skutkového stavu a zkreslení důkazů.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: nesprávná kvalifikace skutkového stavu a zkreslení důkazů.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2023 – PP a další v. Parlament

(Věc T-39/21) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Úředníci – Zdravotní krize související s pandemií covidu-19 – Rozhodnutí o povolení výkonu práce na částečný úvazek pro účely péče o rodinné příslušníky mimo místo zaměstnání – Nemožnost pracovat na dálku na plný úvazek mimo místo zaměstnání – Vada postupu před zahájením soudního řízení – Rozhodnutí, jímž bylo vyhověno žádosti o práci na částečný úvazek – Neexistence právního zájmu na podání žaloby – Nepřípustnost – Odměna – Pozastavení příspěvku za práci v zahraničí – Články 62 a 69 služebního řádu – Porušení článku 4 přílohy VII služebního řádu“)

(2023/C 189/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: PP, PQ, PR, PS, PT (zástupci: M. Casado García Hirschfeld, avocate)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: S. Seyr, D. Boytha a M. Windisch, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobami podanými na základě článku 270 SFEU se žalobci domáhají v podstatě zaprvé toho, aby byla zrušena rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. dubna 2020, jímž bylo povoleno, aby PQ a PS vykonávali svou činnost na částečný úvazek mimo místo zaměstnání v důsledku pandemie covidu-19, ze dne 18. května 2020, jímž bylo povoleno, aby PP vykonával svou činnost na částečný úvazek mimo místo zaměstnání v důsledku pandemie covidu-19, ze dne 7., 15. a 16. dubna 2020 a ze dne 19. května 2020, jimiž bylo žalobcům pozastaveno vyplácení příspěvku za práci v zahraničí během období, kdy pracovali mimo místo zaměstnání, jakož i ze dne 6. května 2020, jímž bylo nařízeno, aby PR a PT vrátily přeplatky, a zadruhé toho, aby jim byla poskytnuta náhrada újmy, kterou v důsledku těchto rozhodnutí utrpěli.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 19. května 2020 o pozastavení příspěvku PP za práci v zahraničí se zrušuje.
- 2) Rozhodnutí Parlamentu ze dne 7. dubna 2020 o pozastavení příspěvku PR za práci v zahraničí se zrušuje.
- 3) Rozhodnutí Parlamentu ze dne 15. dubna 2020 o pozastavení příspěvku PQ za práci v zahraničí se zrušuje.
- 4) Rozhodnutí Parlamentu ze dne 15. dubna 2020 o pozastavení příspěvku PS za práci v zahraničí se zrušuje.
- 5) Rozhodnutí Parlamentu ze dne 16. dubna 2020 o pozastavení příspěvku PT za práci v zahraničí se zrušuje.
- 6) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 7) PP, PS, PR, PQ a PT ponesou polovinu vlastních nákladů řízení.
- 8) Parlament ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených PP a PS, jakož i PR, PQ a PT.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 110, 29.3.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2023 – Gerhard Grund Gerüste v. EUIPO – Josef-Grund-Gerüstbau (Josef Grund Gerüstbau)

(Věc T-749/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie Josef Grund Gerüstbau – Starší národní obrazová ochranná známka grund – Relativní důvod neplatnosti – Neexistence nebezpečí záměny – Neexistence podobnosti označení – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2023/C 189/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gerhard Grund Gerüste e.K. (Kamp-Lintfort, Německo) (zástupce: P. Lee, avocat)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: M. Eberl, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Josef Grund Gerüstbau GmbH (Erfurt, Německo) (zástupce: T. Staupendahl, avocat)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 22. září 2021 (věc R 1925/2020-1).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Gerhard Grund Gerüste e. K. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 37, 24.1.2022.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2023 – OD v. Eurojust

(Věc T-61/22) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Dočasné přeložení ve služebním zájmu – Článek 7 služebního řádu – Žádost o pomoc – Článek 24 služebního řádu – Dočasné opatření k vytvoření odstupu – Pojem „akt nepříznivě zasahující do právního postavení“ – Právo být vyslechnut – Odpovědnost“)

(2023/C 189/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: OD (zástupci: N. de Montigny, avocate)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) (zástupci: A. Terstegen Verhaag a M. Castro Granja, zmocněnkyně, ve spolupráci s: D. Waelbroeck a A. Duron, avocats)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 270 SFEU se žalobkyně domáhá jednak zrušení rozhodnutí ze dne 17. června 2021, kterým Agentura Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) rozhodla o jejím dočasném přeložení na pozici [důvěrně], a v případě potřeby rozhodnutí ze dne 21. října 2021, kterým Eurojust zamítl její stížnost ze dne 22. června 2021, a jednak náhrady újmy, kterou údajně utrpěla v důsledku těchto rozhodnutí.

Výrok

- 1) Rozhodnutí Agentury Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) ze dne 17. června 2021 o dočasném přeložení OD na pozici [důvěrné] se zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Eurojust ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené OD.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 119, 14.3.2022.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2023 – Siemens v. Parlament

(Věc T-74/22) ⁽¹⁾

„Veřejné zakázky – Veřejné zakázky na stavební práce – Zadávací řízení – Obnova protipožárního systému v budovách Parlamentu ve Štrasburku – Odmítnutí nabídky jednoho uchazeče a zadání zakázky jiným uchazečům – Mimosmluvní odpovědnost“)

(2023/C 189/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Siemens SAS (Saint-Denis, Francie) (zástupci: E. Berkani a M. Blanchard, avocats)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: E. Taneva a V. Naglič, zmocněnci)

Předmět

Žalobkyně se žalobou na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 8. prosince 2021, kterým nebyly vybrány nabídky předložené sdružením podniků skládajícím se ze žalobkyně a Eiffage Énergie Systèmes – Alsace Franche-Comté, a to v rámci částí č. 1 a 2 zadávacího řízení 06A 70/2021/M004 týkajícího se obnovy protipožárního systému v budovách Parlamentu ve Štrasburku (Francie), a zakázka byla zadána jiným uchazečům, a podřídně se na základě článku 268 SFEU domáhá náhrady újmy, která jí údajně vznikla v důsledku přijetí napadených rozhodnutí.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Siemens SAS se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 138, 28.3.2022.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2023 – OQ v. Komise

(Věc T-162/22) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Úředníci – Disciplinární řízení – Disciplinární sankce – Zbavení funkce bez snížení nároků na důchod – Článek 10 přílohy IX služebního řádu – Přiměřenost – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2023/C 189/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: OQ (zástupci: N. Maes a J. N. Louis, avocats)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: S. Bohr a L. Vernier, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 270 SFEU se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 19. května 2021, kterým mu posledně uvedená uložila disciplinární sankci ve formě zbavení funkce bez snížení nároků na důchod, a zrušení rozhodnutí ze dne 15. prosince 2021, kterým Komise zamítla jeho stížnost.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) OQ ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 198, 16.5.2022.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2023 – Zitro International v. EUIPO – e-gaming (Emotikon s cylindrem)

(Věc T-491/22) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie představující emotikon s cylindrem – Starší obrazová ochranná známka představující smyšlenou postavu – Relativní důvod pro zamítnutí – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2023/C 189/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Zitro International Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: A. Canela Giménez, avocat)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Stojanova-Valčanova a D. Gája, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: e-gaming s. r. o. (Praha, Česká republika)

Předmět

Svou žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 30. května 2022 (věc R 2005/2021-4).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Zitro International Sàrl ponese vlastní náklady řízení.
- 3) Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 380, 3.10.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 31. března 2023 – Eggers & Franke v. EUIPO – E. & J. Gallo Winery (EF)**(Věc T-183/22) ⁽¹⁾****(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2023/C 189/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eggers & Franke Holding GmbH (Brémy, Německo) (zástupci: A. Ebert-Weidenfeller a H. Förster, avocats)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: E. Nicolás Gómez a T. Klee, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: E. & J. Gallo Winery (Modesto, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, avocats)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 4. února 2022 (věc R 729/2021-5), týkajícího se námitkového řízení mezi společnostmi E. & J. Gallo Winery a Eggers & Franke Holding GmbH.

Výrok

- 1) Není důvodné rozhodnout ve věci samé.
- 2) Společnosti Eggers & Franke Holding GmbH a E. & J. Gallo Winery ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 23.5.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 31. března 2023 – Eggers & Franke v. EUIPO – E. & J. Gallo Winery (E & F)**(Věc T-184/22) ⁽¹⁾****(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2023/C 189/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eggers & Franke Holding GmbH (Brémy, Německo) (zástupci: A. Ebert-Weidenfeller a H. Förster, avocats)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: E. Nicolás Gómez a T. Klee, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: E. & J. Gallo Winery (Modesto, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, avocats)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 15. února 2022 (věc R 730/2021-5), týkajícího se námitkového řízení mezi společnostmi E. & J. Gallo Winery a Eggers & Franke Holding GmbH.

Výrok

- 1) Není důvodné rozhodnout ve věci samé.
- 2) Společnosti Eggers & Franke Holding GmbH a E. & J. Gallo Winery ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 23.5.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 31. března 2023 – Mocom Compounds v. EUIPO – Centemia Conseils (Near to Prime)

(Věc T-472/22) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Slovní ochranná známka Evropské unie Near-to-Prime – Důvody absolutní neplatnosti – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)

(2023/C 189/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hambourg, Německo) (zástupci: J. Bornholdt, avocate)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: T. Klee, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Centemia Conseils (Angevillers, Francie)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení a změny rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 24. května 2022 (věc R 2178/2021-1).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 359, 19.9.2022.

Žaloba podaná dne 27. února 2023 – Medel a další v. Komise

(Věc T-116/23)

(2023/C 189/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Magistrats européens pour la démocratie et les libertés (Medel) (Štrasburk, Francie), International Association of Judges (Řím, Itálie), Association of European Administrative Judges (Trevír, Německo) a Stichting Rechters voor Rechters (Haag, Nizozemsko) (zastoupení C. Zatschlerem, SC, E. Egan McGrath, barrister at law, a A. Bateman a M. Delargy, solicitors)

Žalovaná: Komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil dohodu o financování uzavřenou podle čl. 23 odst. 1 nařízení č. 2021/24 dne 24. srpna 2022 mezi Komisí a Polskou republikou,
- zrušil dohodu o půjčce uzavřenou podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 2021/24 dne 24. srpna 2022 mezi Komisí a Polskou republikou a
- rozhodl, že Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobci.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládají žalobci šest důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z neplatnosti prováděcího rozhodnutí Rady ze dne 17. června 2022 o schválení posouzení plánu pro oživení a odolnost Polska (dále jen „prováděcí rozhodnutí Rady“), na jehož základě uzavřela Komise výše uvedené dohody o financování a o půjčce (dále jen „sporné dohody o financování a o půjčce“), z důvodu, že Rada nezohlednila judikaturu Soudního dvora vzešlou z rozsudků ze dne 19. listopadu 2019, A. K. a další (Nezávislost kárného kolegia Nejvyššího soudu) (C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982), a ze dne 15. července 2021, Komise v. Polsko (Kárný režim soudců) (C-791/19, EU:C:2021:596), jakož i z usnesení ze dne 8. dubna 2020, Komise v. Polsko (C-791/19 R, EU:C:2020:277), a z usnesení místopředsedkyně Soudního dvora ze dne 14. července 2021, Komise v. Polsko (C-204/21 R, EU:C:2021:593), a porušila článek 2 a čl. 13 odst. 2 SEU.

Žalobkyně v rámci tohoto žalobního důvodu mimo to tvrdí, že Rada překročila své pravomoci v rozsahu, v němž se snažila určit, jakým způsobem má Polsko respektovat judikaturu Soudního dvora týkající se kárného kolegia polského Nejvyššího soudu (dále jen „kárné kolegium“).

2. Druhý žalobní důvod vychází z neplatnosti prováděcího rozhodnutí Rady z důvodu, že tato porušila článek 2 a čl. 19 odst. 1 SEU, jakož i článek 47 Listiny základních práv (dále jen „Listina“), tak jak je autoritativně vyložil Soudní dvůr.

Na podporu tohoto žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že milníky, na nichž se prováděcí rozhodnutí Rady zakládá, jsou v rozporu s článkem 2 a čl. 19 odst. 1 SEU, jakož i s článkem 47 Listiny, jelikož

- přiznávají rozhodnutím kárného kolegia právní účinky, místo toho aby byla tato rozhodnutí považována za od počátku neplatná,
 - přinášejí soudcům, kterých se protiprávní rozhodnutí kárného kolegia týkají, další procesní povinnosti, nejistotu a časovou prodlevu, jelikož po nich požadují, aby k očistění svého jména zahájili nová řízení před nově vytvořeným kolegiem Nejvyššího soudu, a
 - ani jen neuvažují, že by dotčeným soudcům byly alespoň dočasně navraceny jejich funkce, do doby než bude znám výsledek přezkumných řízení.
3. Třetí žalobní důvod vychází z neplatnosti prováděcího rozhodnutí Rady z důvodu, že milníky F1G, F2G a F3G v něm uvedené jsou nedostatečné k obnovení účinné soudní ochrany v Polsku, což je předpokladem pro řádné fungování vnitřního kontrolního systému. Žalobkyně tvrdí, že prováděcí rozhodnutí Rady v důsledku toho porušuje čl. 20 odst. 5 písm. e) a článek 22 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241 ze dne 12. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro oživení a odolnost (Úř. věst. 2021, L 57, s. 17), jakož i článek 325 SFEU, které vyžadují účinné vnitřní kontroly.
 4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z neplatnosti prováděcího rozhodnutí Rady z důvodu, že se Rada dopustila nesprávného právního posouzení nebo zjevně nesprávných posouzení při použití čl. 19 odst. 3 nařízení č. 2021/24 tím, že uznala, že milníky jsou „přiměřenými opatřeními“ pro prevenci, odhalování a nápravu korupce v Polsku.
 5. Pátý žalobní důvod vychází z neplatnosti prováděcího rozhodnutí Rady z důvodu, že tato ho dostatečně neodůvodnila, čímž porušila článek 296 SFEU, článek 41 Listiny a zásady unijního práva.

6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že sporné dohody o financování a o půjčce překračují pravomoci svěřené Komisi prováděcím rozhodnutím Rady a nařízením (EU) 2021/241, a porušují tak unijní právo, jelikož čl. 6 odst. 5 a čl. 18 odst. 1 dohody o financování a čl. 7 odst. 5 a čl. 28 odst. 1 dohody o půjčce umožňují vyplatit finanční prostředky i bez toho, aby byly dodrženy milníky právního státu F1G, F2G a F3G stanovené v prováděcím rozhodnutí Rady.

Žaloba podaná dne 13. března 2023 – Swenters v. Komise

(Věc T-142/23)

(2023/C 189/46)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Ivo Swenters (Hasselt, Belgie) (zástupce: J. Coninx, advocaat)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že žaloba je po formální a obsahové stránce přípustná a opodstatněná;
- v důsledku toho zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby podané proti rozhodnutí Komise ze dne 13. ledna 2023, kterým byla zamítnuta jeho stížnost podaná z důvodu porušení článku 101 SFEU a článku 102 SFEU, kterých se měly dopustit společnosti SCR-Sibelco NV, Cimenteries C.B.R. Cementbedrijven NV, Grintbedrijf SBS NV, Kiezelgroeve Varenberg NV, Dragages Graviers et Travaux (Dragratra) NV, Sibelco Nederland BV, Van Nieuwpoort Groep BV, Heidelbergcement AG a Hülskens Holding GmbH & Co (Věc AT.40683 – Belgický písek), předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti Komise věc prošetřit a uvést odůvodnění.

Komise nesplnila svoji povinnost pečlivě prošetřit okolnosti a dohody uvedené žalobcem, přestože došlo k vážnému narušení hospodářské soutěže. Argumenty uvedené žalobcem byly bez jakéhokoli přezkoumání zamítnuty a Komise se v napadeném rozhodnutí omezila na obecná a povrchní konstatování.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise údajně nesprávně posoudila význam pro Unii.

Komise zaujala nesprávné stanovisko, že protiprávní jednání uváděná žalobcem se zdají být omezena na jeden členský stát, čímž neuznala mezinárodní rozměr skutkového stavu. Komise rovněž nezohlednila dobu trvání protiprávních jednání a dospěla nesprávně k závěru, že vnitrostátní soudy a orgány jsou dobře schopny posoudit protisoutěžní praktiky uváděné žalobcem.

**Žaloba podaná dne 8. dubna 2023 – Innovation & Entrepreneurship Business School v. EUIPO –
Thinksales (Sales School Powered by IEBS)**

(Věc T-182/23)

(2023/C 189/47)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Innovation & Entrepreneurship Business School, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupce: L. Torrents Homs, abogada)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Thinksales, SL (Madrid, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie Sales School Powered by IEBS) – Přihláška č. 18 274 899

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. února 2023, ve věci R 834/2022-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí, pokud jde o výrobky a služby zamítnuté u sporné ochranné známky;
- schválil zápis sporné ochranné známky v plném rozsahu;
- uložil EUIPO náhradu nákladů tohoto řízení a společnosti Thinksales náhradu nákladů před námitkovým oddělením a odvolacím senátem EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 11. dubna 2023 – Insomnia v. EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA)

(Věc T-185/23)

(2023/C 189/48)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Insomnia Ltd (Dublin, Irsko) (zástupci: L. Cassidy, A. Reynolds a P. Smyth, Solicitors)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Black Insomnia Coffee Co. Ltd (Winchester, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie BLACK INSOMNIA – Přihláška č. 18 128 257

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. února 2023, ve věcech R 679/2022-1 a R 692/2022-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítlo odvolání ve věci R 679/2022-1, a odmítl zápis ochranné známky ve vztahu k napadenému zboží zařazenému do třídy 25;
- uložil náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní (podle článku 133 a čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 11. dubna 2023 – Insomnia v. EUIPO – Black Insomnia Coffee (BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY)

(Věc T-186/23)

(2023/C 189/49)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Insomnia Ltd (Dublin, Irsko) (zástupci: L. Cassidy, A. Reynolds a P. Smyth, Solicitors)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Black Insomnia Coffee Co. Ltd (Winchester, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY – Přihláška č. 18 128 261

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. února 2023, ve věcech R 671/2022-1 a R 678/2022-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítá odvolání ve věci R 678/2022-1 a odmítl zápis ochranné známky ve vztahu k veškerému napadenému zboží ve třídě 25;
- uložil náhradu nákladů řízení (podle článku 133 a čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 13. dubna 2023 – IU Internationale Hochschule v. EUIPO (IU International University of Applied Sciences)**(Věc T-188/23)**

(2023/C 189/50)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* IU Internationale Hochschule GmbH (Erfurt, Německo) (zástupci: A. Heise, Rechtsanwältin)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie týkající se slovní ochranné známky IU International University of Applied Sciences – Přihláška č. 1 628 092*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. února 2023, ve věci R 1951/2022-1**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 72 odst. 2 ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 72 odst. 2 ve spojení s čl. 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 13. dubna 2023 – The Mochi Ice Cream Company v. EUIPO (my mochi)**(Věc T-189/23)**

(2023/C 189/51)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* The Mochi Ice Cream Company LLC (Vernon, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: A. Zalewska-Orabona, lawyer)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie ve vztahu k obrazové ochranné známce my mochi – Přihláška č. 1 598 762

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. ledna 2023, ve věci R 1684/2022-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 14. dubna 2023 – Peikko Group v. EUIPO – Anstar (Tvar kovových nosníků pro stavbu)

(Věc T-192/23)

(2023/C 189/52)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Peikko Group Oy (Lahti, Finsko) (zástupci: M. Müller a A. Fottner, lawyers)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Anstar Oy (Villähde, Finsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně v řízení před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie (Tvar kovových nosníků pro stavbu) – Ochranná známka Evropské unie č. 18 139 145

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. února 2023, ve věci R 2180/2021-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zamítl návrh na prohlášení neplatnosti sporné ochranné známky;
- uložil žalovanému a dalším účastnicím řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů vynaložených žalobkyní v tomto řízení a v řízení před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 59 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. e) bodu ii) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 13. dubna 2023 – MegaFon v. Rada**(Věc T-193/23)**

(2023/C 189/53)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: MegaFon OAO (Moskva, Rusko) (zástupci: J. Grand d'Esnon, avocat)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil nařízení Rady (EU) č. 2023/427 ⁽¹⁾ ze dne 25. února 2023, pokud jde o MegaFon;
- zrušil rozhodnutí Rady č. 2023/434/SZBP ⁽²⁾ ze dne 25. února 2023, pokud jde o MegaFon;
- v důsledku toho zrušil:
 - přílohu IV nařízení (EU) č. 833/2014 ze dne 31. července 2014, pokud jde o MegaFon;
 - přílohu IV rozhodnutí č. 2014/512/SZBP ze dne 31. července 2014, pokud jde o MegaFon;
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení podle čl. 140 písm. b) jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu. Žalobkyně má za to, že jí Rada předem neoznámila rozhodnutí o zařazení MegaFon do přílohy IV nařízení (EU) č. 833/2014 a rozhodnutí 2014/512/SZBP (dále jen „akty ze dne 31. července 2014“) a neumožnila jí předložit vyjádření, ačkoli tak byla podle jejího názoru povinna učinit na základě zásad souvisejících s dodržováním práva na obhajobu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatku odůvodnění rozhodnutí o zařazení MegaFon do přílohy IV aktů ze dne 31. července 2014. Žalobkyně Radě vytýká, že jí nesdělila důvody pro její zařazení do přílohy IV aktů ze dne 31. července 2014.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z protiprávnosti sankcí přijatých vůči žalobkyni, jelikož jsou založeny na nesprávném posouzení, neboť důvody pro přijetí těchto sankcí jsou nesprávné a v každém případě neprokázané.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že akty ze dne 25. února 2023 jsou v rozporu se zásadou proporcionality.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2023/427 ze dne 25. února 2023, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2023, L 59I, s. 6).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2023/434 ze dne 25. února 2023, kterým se mění rozhodnutí 2014/512/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2023, L 59I, s. 593).

Žaloba podaná dne 16. dubna 2023 – Fractal Analytics v. EUIPO – Fractalia Remote Systems (FRACTALIA)**(Věc T-194/23)**

(2023/C 189/54)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Fractal Analytics, Inc. (New York, New York, Spojené státy) (zástupci: J. Güell Serra, lawyer)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Fractalia Remote Systems, SL (Madrid, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie FRACTALIA – Ochranná známka Evropské unie č. 3 620 887

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 31. ledna 2023, ve věci R 859/2022-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a další účastnici řízení před EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 27 odst. 4 nařízení Komise v přenesené pravomoci ve spojení s čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001, vykládaných ve spojení s čl. 19 odst. 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625.
- Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 a čl. 10 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625.

Žaloba podaná dne 17. dubna 2023 – CRA v. Rada**(Věc T-201/23)**

(2023/C 189/55)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobce: Communications Regulatory Authority (CRA) (Teherán, Írán) (zástupci: T. Clay, T. Zahedi Vafa a K. Mehtiyeva, avocats)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení č. 2023/152 ⁽¹⁾ ze dne 23. ledna 2023 pro jeho rozpor s právem Evropské unie v části, v níž byl žalobce zařazen do přílohy I nařízení č. 359/2011.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z překročení pravomoci, kterého se dopustila Rada Evropské unie. Žalobce uvádí, že tím, že se Rada rozhodla zařadit jej na seznam osob, na které se vztahují omezující opatření, dopustila se překročení pravomoci, jelikož uvedené rozhodnutí bylo přijato jen z důvodu statutárního vztahu mezi žalobcem a vládou Íránské islámské republiky.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného aktu. Odůvodnění uvedené k podložení rozhodnutí Rady je tvořeno domněnkami o skutkovém stavu, jejichž nesprávnost je stížena platnost odůvodnění. Toto čistě formální odůvodnění rozhodnutí s sebou nese obrácení důkazního břemene, které ukládá žalobci, aby prokázal opak ke zpochybnění jeho zařazení na seznam osob, na které se vztahují omezující opatření.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení skutkového stavu. Žalobce tvrdí, že Rada se dopustila nesprávného posouzení a nesprávně podložila rozhodnutí zařadit jej na seznam subjektů, na které se vztahují omezující opatření.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zásady proporcionality. Žalobce uvádí, že sankce přijaté vůči Íránu vedly k zadržení nástrojů, které jsou pro něj zvláště užitečné k zabránění překrývání íránských frekvencí s frekvencemi sousedních států, a dále Location Based Systém pro přesnou lokalizaci připojených přístrojů. Kromě toho nepřiměřenost rozhodnutí Rady se podle něj projevuje rozsahem důsledků opatření přijatých vůči žalobci, jelikož jeho schopnost plnit úkol obecného zájmu je ovlivněna ve velkém rozsahu.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2023/152 ze dne 23. ledna 2023, kterým se provádí nařízení (EU) č. 359/2011 o omezujících opatřeních namířených proti některým osobám, subjektům a orgánům s ohledem na situaci v Íránu (Úř. věst. 2023, L 20 I, s. 1).

Žaloba podaná dne 19. dubna 2023 – Studiocal v. EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)

(Věc T-203/23)

(2023/C 189/56)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Studiocal GmbH (Berlín, Německo) (zástupci: T. Dolde a C. Zimmer, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Leonine Distribution GmbH (Mnichov, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie ARTHAUS – Ochranná známka Evropské unie č. 6 988 216

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. února 2023, ve věci R 1532/2022-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil v rozsahu, v němž návrh na prohlášení neplatnosti s ohledem na čl. 59 odst. 1 písm. a), ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001, prohlásil za přípustný;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 63 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ve spojení s čl. 12 odst. 1 písm. b) a čl. 15 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430.

Žaloba podaná dne 19. dubna 2023 – Studiocal v. EUIPO – Leonine Distribution (ARTHAUS)**(Věc T-204/23)****(2023/C 189/57)***Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Studiocal GmbH (Berlín, Německo) (zástupci: T. Dolde a C. Zimmer, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Leonine Distribution GmbH (Mnichov, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie ARTHAUS – Ochranná známka Evropské unie č. 6 988 984

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. února 2023, ve věci R 1533/2022-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil v rozsahu, v němž návrh na prohlášení neplatnosti s ohledem na čl. 59 odst. 1 písm. a), ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001, prohlásil za přípustný;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 63 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ve spojení s čl. 12 odst. 1 písm. b) a čl. 15 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430.

